

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 137

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

60. gadagājums

2017. gada 24. maijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/852 (2017. gada 17. maijs) par dzīvudrabu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1102/2008 ⁽¹⁾** 1

DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/853 (2017. gada 17. maijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli ⁽¹⁾** 22

Labojumi

- ★ **Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/ 2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/ 78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017.)** 40

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 (OV L 171, 29.6.2016.) 41

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/852

(2017. gada 17. maijs)

par dzīvsudrabu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1102/2008

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Dzīvsudrabs ir ļoti toksiska viela, kas rada globālu un būtisku apdraudējumu cilvēka veselībai, tostarp metildzīvsudraba veidā zivīs un jūras veltēs, ekosistēmās un dzīvā dabā. Dzīvsudraba piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ 40–80 % Savienības teritorijā esošā dzīvsudraba izcelsme ir ārpus Savienības. Tāpēc ir jārikojas gan pašvaldību un reģionālā, gan valstu un starptautiskā līmenī.
- (2) Lielākā daļa dzīvsudraba emisiju un ar tām saistītais eksponētības risks ceļas no antropogēnām darbībām, piemēram, dzīvsudraba primārās ieguves un apstrādes, dzīvsudraba izmantošanas produktos un rūpnieciskajos procesos, nerūpnieciskā un mazapjoma zelta ieguvē un apstrādē, akmeņogļu dedzināšanā un dzīvsudraba atkritumu apsaimniekošanā.
- (3) Septītajā vides rīcības programmā, kas pieņemta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1386/2013/ES ⁽³⁾, ir noteikts ilgtermiņa mērķis nodrošināt netoksisku vidi un tādējādi paredzēts, ka ir jārikojas, lai līdz 2020. gadam samazinātu ievērojamo negatīvo ietekmi, ko ķīmiskās vielas atstāj uz cilvēka veselību un vidi.

⁽¹⁾ OV C 303, 19.8.2016., 122. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1386/2013/ES (2013. gada 20. novembris) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

- (4) Komisijas 2005. gada 28. janvāra paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei "Kopienas stratēģija attiecībā uz dzīvsudrabu", kas pārskatīta 2010. gada 7. decembrī ("stratēģija"), paredz visā pasaulē samazināt un, kad vien iespējams, pavisam izskaust antropogēnas dzīvsudraba emisijas gaisā, ūdenī un zemē.
- (5) Pēdējos 10 gados kopš pieņemta stratēģija un visdažādākie pasākumi, kas saistīti ar dzīvsudraba emisijām, piegādi, pieprasījumu un izmantošanu, kā arī dzīvsudraba pārpalikuma un krājumu apsaimniekošanu, Savienībā ir gūtas ievērojamas sekmes dzīvsudraba apsaimniekošanas jomā.
- (6) Stratēģijā ieteikts, ka par prioritāti būtu jāizvirza starptautiska un juridiski saistoša instrumenta par dzīvsudrabu apspriešana un pieņemšana, jo tikai ar Savienības pasākumiem vien nav iespējams garantēt Savienības iedzīvotāju efektīvu aizsardzību pret dzīvsudraba negatīvo ietekmi uz veselību.
- (7) Savienība un 26 tās dalībvalstis ir parakstījušas 2013. gada Minamatas konvenciju par dzīvsudrabu ("konvencija"). Divas dalībvalstis, kas konvenciju nav parakstījušas – Igaunija un Portugāle, ir paidušas apņemšanos to ratificēt. Līdz ar to Savienība un visas tās dalībvalstis ir apņēmušās konvenciju noslēgt, transponēt un īstenot.
- (8) Ja Savienība bez kavēšanās apstiprinās konvenciju un dalībvalstis to ratificēs, tas mudinās valstis, kas ir pasaulē lielākās dzīvsudraba lietotājas un emitētājas un arī ir parakstījušas konvenciju, to ratificēt un īstenot.
- (9) Šai regulai būtu jāpapildina Savienības *acquis* un jānosaka tādas prasības, kas ir nepieciešamas, lai nodrošinātu Savienības *acquis* pilnīgu pieskaņošanu konvencijai, kuru Savienība un tās dalībvalstis varētu attiecīgi apstiprināt vai ratificēt un īstenot.
- (10) Vērienīgāka Savienības rīcība, kas pārsniegtu konvencijas prasības, būtu piemērs pārējiem, kā tas bija Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1102/2008 ⁽¹⁾ gadījumā, attiecībā uz bezdzīvsudraba produktiem un ražošanas procesiem.
- (11) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 193. pantu šī regula neliedz dalībvalstīm iespēju saglabāt vai ieviest stingrākus aizsardzības pasākumus ar noteikumu, ka šādi pasākumi atbilst Līgumiem un Komisijai par tiem ir paziņots.
- (12) Dzīvsudraba eksporta aizliegums, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 1102/2008, būtu jāpapildina ar dzīvsudraba importa ierobežojumiem atkarībā no avota, paredzētā lietojuma un dzīvsudraba izcelsmes vietas. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 ⁽²⁾ būtu jāturpina piemērot attiecībā uz dzīvsudraba atkritumu importu, jo īpaši attiecībā uz šajā regulā minēto kompetento iestāžu pilnvarām.
- (13) Šīs regulas noteikumu par dzīvsudraba un dzīvsudraba maisījumu importu mērķis ir nodrošināt, ka Savienība un dalībvalstis pilda konvencijā noteiktos pienākumus attiecībā uz dzīvsudraba tirdzniecību.
- (14) Būtu jāaizliedz vairāku tādu dzīvsudrabu saturošu produktu eksports, imports un ražošana, kuri sastāda ievērojamu daļu no dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantojuma Savienībā un visā pasaulē.
- (15) Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot spēkā esošos Savienības *acquis* noteikumus, ar ko noteiktas stingrākas prasības dzīvsudrabu saturošiem produktiem, tostarp attiecībā uz maksimālo dzīvsudraba saturu.
- (16) Būtu pakāpeniski jāizbeidz dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošana ražošanas procesos un, lai to panāktu, būtu jānodrošina stimuli pētniecībai par dzīvsudrabam alternatīvām vielām, kuru īpašības būtu nekaitīgas vai jebkurā gadījumā mazāk bīstamas videi un cilvēku veselībai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1102/2008 (2008. gada 22. oktobris) par metāliskā dzīvsudraba un noteiktu dzīvsudraba savienojumu un maisījumu eksporta aizliegumu un drošu glabāšanu (OV L 304, 14.11.2008., 75. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ no 2017. gada 10. oktobra aizliedz ražot, laist tirgū un izmantot piecus fenildzīvsudraba savienojumus, kuri, kā zināms, tiek izmantoti poliuretāna ražošanā, jo īpaši kā katalizatori. Citu dzīvsudrabu saturošu katalizatoru izmantošana poliuretāna ražošanā arī būtu jāaizliedz no 2018. gada 1. janvāra.
- (18) Alkoholātu ražošana, izmantojot dzīvsudrabu par elektrodu, būtu pakāpeniski jāizbeidz, un šādi ražošanas procesi pēc iespējas ātrāk būtu jāaizstāj ar īstenojamiem bezdzīvsudraba ražošanas procesiem. Tā kā attiecīgu bezdzīvsudraba ražošanas procesu nav, būtu jānosaka darbības nosacījumi nātrija vai kālija metilāta vai etilāta ražošanai, kurā izmanto dzīvsudrabu. Būtu jāveic pasākumi ar mērķi samazināt dzīvsudraba izmantošanu, lai cik vien ātri iespējams un jebkurā gadījumā pirms 2028. gada 1. janvāra pakāpeniski izbeigtu tā izmantošanu šādā ražošanā.
- (19) Jaunu dzīvsudrabu saturošu produktu ražošana un laišana tirgū un tādu jaunu ražošanas procesu izmantošana, kuros izmanto dzīvsudrabu vai dzīvsudraba savienojumus, palielinātu dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošanu un dzīvsudraba emisijas Savienībā. Tāpēc šādas jaunas darbības būtu jāaizliedz, ja vien novērtēšana neparāda to, ka jauns dzīvsudrabu saturošs produkts vai jauns ražošanas process dotu ievērojamu labumu videi vai veselībai un būtiski neapdraudētu vidi vai cilvēka veselību, un ka nav pieejamas praksē tehniski realizējamas bezdzīvsudraba alternatīvas, kas dotu šādus ieguvumus.
- (20) Dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošana nerūpnieciskā un mazapjoma zelta ieguvē un apstrādē veido lielu daļu no dzīvsudraba izmantošanas un emisijām visā pasaulē, kam ir negatīva ietekme gan uz vietējām kopienām, gan globālā līmenī. Tāpēc šāda dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošana ar šo regulu būtu jāaizliedz un jāreglamentē starptautiskā līmenī. Neskarot šādas izmantošanas aizliegumu un papildus efektīvu, samērīgu un atturošu sankciju piemērošanai par šīs regulas pārkāpumiem dalībvalstīs, ir atbilstīgi arī izstrādāt valsts plānu gadījumā, ja atbilstība minētajam aizliegumam netiek nodrošināta vairāk nekā dažos atsevišķos gadījumos, lai tādējādi risinātu problēmu, ko izraisa tā nerūpnieciskā un mazapjoma zelta ieguve un apstrāde, kurā zeltu no rūdas atdala, izmantojot amalgamēšanu ar dzīvsudrabu.
- (21) Dzīvsudraba izmantošana zobārstniecības amalgamā ir vislielākā dzīvsudraba izmantošana Savienībā un tā ir būtisks piesārņojuma avots. Tāpēc zobārstniecības amalgamas izmantošana būtu pakāpeniski jāsamazina saskaņā ar konvenciju un valstu plāniem, jo īpaši pamatojoties uz konvencijas A pielikuma II daļā minētajiem pasākumiem. Komisijai būtu jānovērtē īstenošanas iespējas zobārstniecības amalgamas izmantošanas pakāpeniskai izbeigšanai ilgtermiņā un jāziņo par tām, vēlams līdz 2030. gadam, ņemot vērā valstu plānus, ko pieprasa šī regula, un pilnībā ievērojot dalībvalstu kompetenci attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu. Turklāt būtu jāveic īpaši preventīvi veselības aizsardzības pasākumi attiecībā uz mazaizsargātiem sabiedrības locekļiem, piemēram, bērniem un grūtniecēm vai sievietēm, kas baro ar krūti.
- (22) Lai zobārstus un pacientus pasargātu no eksponētības dzīvsudrabam un lai nodrošinātu, ka radušies dzīvsudraba atkritumi tiek savākti un apglabāti atbilstīgi pareizai atkritumu apsaimniekošanai un ka tie nekādā gadījumā nenonāk vidē, būtu jāļauj izmantot tikai iepriekš sagatavotās devās kapsulētā zobārstniecības amalgama un zobārstniecības iestādēs, kurās izmanto zobārstniecības amalgamu vai izņem amalgamas plombas, vai rauj zobus, kuros ir šādas plombas, būtu jānosaka obligāta amalgamas separatoru izmantošana. Šajā ziņā būtu jāaizliedz zobārstiem izmantot dzīvsudrabu brīvā veidā. Tādas amalgamas kapsulas kā tās, kas aprakstītas Eiropas standartos EN ISO 13897:2004 un EN ISO 24234:2015, tiek uzskatītas par piemērotām izmantošanai zobārstiem. Turklāt attiecībā uz amalgamas separatoriem būtu jānosaka minimālais aiztures efektivitātes līmenis. Amalgamas separatoru atbilstība būtu jānosaka, pamatojoties uz attiecīgiem standartiem, piemēram, Eiropas standartu EN ISO 11143:2008. Ņemot vērā zobārstniecības nozares ekonomikas dalībnieku, kurus ietekmē minēto prasību ieviešana, lielumu, ir lietderīgi paredzēt pietiekamu laiku, lai pielāgotos jaunajām prasībām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

- (23) Zobārstniecības studentu un zobārstu apmācība par alternatīvu bezdzīvsudraba līdzekļu izmantošanu, jo īpaši mazaizsargātiem sabiedrības locekļiem, piemēram, bērniem un grūtniecēm vai sievietēm, kas baro ar krūti, kā arī pētniecība un inovācija mutes veselības jomā, lai uzlabotu zināšanas par pieejamajiem materiāliem un zobu atjaunošanas paņēmieniem un izstrādātu jaunus materiālus, var palīdzēt samazināt dzīvsudraba izmantošanu.
- (24) Līdz 2017. gada beigām Savienībā tiks radītas vairāk nekā 6 000 tonnas šķidrā dzīvsudraba atkritumu pārsvārā dzīvsudraba elektrolīzes šūnu izmantošanas hlora-sārnu ražošanā obligātās izbeigšanas dēļ saskaņā ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2013/732/ES ⁽¹⁾. Ņemot vērā to, ka šķidrā dzīvsudraba atkritumu pārveides jauda ir ierobežota, saskaņā ar šo regulu būtu joprojām jāatļauj šķidro dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšana tik ilgi, cik būs nepieciešams, lai nodrošinātu visu šādu radīto atkritumu pārveidi un attiecīgos gadījumos sacietināšanu. Šāda glabāšana būtu jāveic saskaņā ar Padomes Direktīvā 1999/31/EK ⁽²⁾ noteiktajām prasībām.
- (25) Ņemot vērā to, ka dzīvsudrabs šķidrā veidā ir ārkārtīgi bīstama viela, dzīvsudraba atkritumu pastāvīga glabāšana bez priekšapstrādes būtu jāaizliedz, ņemot vērā riskus, ko rada šāda apglabāšana. Tādēļ pirms pastāvīgas glabāšanas būtu jāveic atbilstīgas dzīvsudraba atkritumu pārveides un attiecīgos gadījumos sacietināšanas darbības. Minētajā nolūkā un lai samazinātu saistītos riskus, dalībvalstīm būtu jāņem vērā Bāzeles Konvencijas par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu tehniskās pamatnostādnes attiecībā uz dzīvsudrabu.
- (26) Lai nodrošinātu to, ka šīs regulas noteikumi par atkritumiem tiek pienācīgi īstenoti, būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu izsekojamības sistēmu visā dzīvsudraba atkritumu apsaimniekošanas ķēdē, kas dzīvsudraba atkritumu radītājiem un to apsaimniekošanas iekārtu operatoriem, kas glabā un pārstrādā šādus atkritumus, liktu izveidot reģistru, kā daļu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽³⁾ noteiktās uzskaites.
- (27) Konvencija nosaka, ka Pusēm ir jācenšas izstrādāt piemērotas stratēģijas, kas nepieciešamas, lai identificētu un novērtētu vietas, kuras piesārņotas ar dzīvsudrabu vai dzīvsudraba savienojumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES ⁽⁴⁾ ir noteikta prasība rūpniecisko iekārtu operatoriem risināt augšnes piesārņojuma jautājumus. Turklāt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ⁽⁵⁾ ir noteikta prasība dalībvalstīm risināt augšnes piesārņojuma jautājumus, ja piesārņojums negatīvi ietekmē ūdenstilpju stāvokli. Tāpēc Komisijai un dalībvalstīm būtu jāapmainās ar informāciju, lai dalītos ar pieredzi valsts līmenī īstenoto iniciatīvu un pasākumu jomā.
- (28) Lai atspoguļotu valdošās zinātnes atziņas par metildzīvsudraba izraisīto apdraudējumu, Komisijai, kad tā pārskatīs šo regulu, būtu jāizvērtē patlaban noteiktos veselībai drošos uzņemšanas daudzumus un būtu jānosaka jaunas šādas robežvērtības.
- (29) Lai Savienības tiesību aktus salāgotu ar konvencijas pušu konferences lēmumiem, ko Savienība atbalstījusi, pieņemot Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, attiecībā uz šīs regulas pielikumu grozīšanu un attiecībā uz dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanas pieļaujamā termiņa pagarināšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁶⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums 2013/732/ES (2013. gada 9. decembris), ar ko pieņem labāko pieejamo tehnisko paņēmieni (LPTP) secinājumus par hlora un sārnu rūpniecību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (OV L 332, 11.12.2013., 34. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (30) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz importa un eksporta veidlapu norādīšanu, tehnisko prasību par dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu pagaidu glabāšanu vidē saudzējošā veidā noteikšanu, jaunu dzīvsudrabu saturošu produktu un jaunu ražošanas procesu, kuros izmanto dzīvsudrabu vai dzīvsudraba savienojumus, aizliegšanu vai atļaušanu, un ziņošanas pienākumu noteikšanu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (31) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpšanu, un būtu jānodrošina to īstenošana. Minētajām sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un atturošām.
- (32) Ņemot vērā Regulā (EK) Nr. 1102/2008 izdarāmo grozījumu raksturu un apmēru un lai vairotu juridisko noteiktību, skaidrību, pārredzamību un tiesību aktu vienkāršošanu, minētā regula būtu jāatceļ.
- (33) Lai dalībvalstu kompetentajām iestādēm un šīs regulas skartajiem ekonomikas dalībniekiem dotu pietiekamu laiku pielāgoties šajā regulā noteiktajai jaunajai kārtībai, tā būtu jāpieņem no 2018. gada 1. janvāra.
- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt cilvēka veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību no dzīvsudraba un tā savienojumu antropogēnajām emisijām un noplūdēm, *inter alia* aizliedzot dzīvsudraba un dzīvsudrabu saturošu produktu importu un eksportu, ierobežojot dzīvsudraba izmantošanu ražošanas procesos, produktos, nerūpnieciskā un mazapjoma zelta ieguvē un apstrādē, kā arī zobārstniecības amalgamā un nosakot dzīvsudraba atkritumiem piemērojamas saistības, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet dzīvsudraba piesārņojuma pārrobežu rakstura un īstenojamo pasākumu būtības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un mērķis

Ar šo regulu paredz pasākumus un nosacījumus dzīvsudraba, dzīvsudraba savienojumu un dzīvsudraba maisījumu ražošanai, izmantošanai, glabāšanai un tirdzniecībai, dzīvsudrabu saturošu produktu ražošanai, izmantošanai un tirdzniecībai, kā arī dzīvsudraba atkritumu apsaimniekošanai, lai nodrošinātu cilvēka veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību no dzīvsudraba un tā savienojumu antropogēnajām emisijām un noplūdēm.

Dalībvalstis attiecīgos gadījumos saskaņā ar LESD var piemērot stingrākas prasības par šajā regulā noteiktajām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "dzīvsudrabs" ir metāliskais dzīvsudrabs (Hg, CAS Nr. 7439-97-6);
- 2) "dzīvsudraba savienojums" ir jebkura viela, kuras sastāvā ir dzīvsudraba atomi un viens vai vairāki citu ķīmisko elementu atomi un kuru var sadalīt dažādās sastāvdaļās vienīgi ķīmisku reakciju ceļā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- 3) "maisījums" ir maisījums vai šķīdums, kas sastāv no divām vai vairākām vielām";
- 4) "dzīvsudrabu saturošs produkts" ir produkts vai produkta sastāvdaļa, kas satur ar nolūku pievienotu dzīvsudrabu vai dzīvsudraba savienojumu;
- 5) "dzīvsudraba atkritumi" ir metāliskais dzīvsudrabs, kas kvalificējams kā atkritumi, kā definēts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā;
- 6) "eksports" ir:
 - a) LESD 28. panta 2. punkta nosacījumiem atbilstīga dzīvsudraba, dzīvsudraba savienojumu, dzīvsudraba maisījumu un dzīvsudrabu saturošu produktu pastāvīgs vai pagaidu eksports,
 - b) LESD 28. panta 2. punkta nosacījumiem neatbilstīga dzīvsudraba, dzīvsudraba savienojumu, dzīvsudraba maisījumu un dzīvsudrabu saturošu produktu reeksports, kam piemērota muitas procedūra, kura nav Savienības ārējā tranzīta procedūra preču pārvadājumiem caur Savienības muitas teritoriju;
- 7) "imports" ir tāda dzīvsudraba, dzīvsudraba savienojumu, dzīvsudraba maisījumu un dzīvsudrabu saturošu produktu fiziska ieviešana Savienības muitas teritorijā, kam piemērota muitas procedūra, kura nav Savienības ārējā tranzīta procedūra preču pārvadājumiem caur Savienības muitas teritoriju;
- 8) "apglabāšana" ir apglabāšana, kā definēts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 19. punktā;
- 9) "dzīvsudraba primārā ieguve" ir ieguve, kurā galvenais iegūstamais materiāls ir dzīvsudrabs;
- 10) "pārveide" ir dzīvsudraba fiziskā stāvokļa ķīmiska pārveidošana no šķidrā stāvokļa uz dzīvsudraba sulfīdu vai salīdzināmu ķīmisko savienojumu, kurš ir tikpat stabils vai stabilāks un tikpat šķīstošs ūdenī vai mazāk šķīstošs, un kurš nerada lielāku vides vai veselības apdraudējumu nekā dzīvsudraba sulfīds;
- 11) "laišana tirgū" ir darbība, ar ko par samaksu vai bez maksas piegādā vai dara pieejamu trešai personai. Importu uzskata par laišanu tirgū.

II NODAĻA

DZĪVSUDRABA, DZĪVSUDRABA SAVIENOJUMU, DZĪVSUDRABA MAISIĀJUMU UN DZĪVSUDRABU SATUROŠU PRODUKTU TIRDZNIECĪBAS UN RAŽOŠANAS IEROBEŽOJUMI

3. pants

Eksporta ierobežojumi

1. Dzīvsudraba eksports ir aizliegts.
2. I pielikumā uzskaitīto dzīvsudraba savienojumu un dzīvsudraba maisījumu eksports ir aizliegts no minētajā pielikumā norādītajiem datumiem.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, ir atļauts to I pielikumā uzskaitīto dzīvsudraba savienojumu eksports, kurus paredzēts izmantot laboratorijas mēroga pētniecībai vai laboratorijas analīzēm.
4. Ir aizliegts to dzīvsudraba savienojumu un dzīvsudraba maisījumu eksports dzīvsudraba atgūšanas nolūkā, uz kuriem neattiecas 2. punktā noteiktais aizliegums.

4. pants

Importa ierobežojumi

1. Ir aizliegts dzīvsudraba imports un I pielikumā uzskaitīto dzīvsudraba maisījumu, tostarp dzīvsudraba atkritumu no jebkuriem 11. panta a) līdz d) punktā minētajiem lieliem avotiem, imports kādiem citiem nolūkiem, nevis atkritumu apglabāšanas nolūkā. Šāds imports atkritumu apglabāšanas nolūkā ir atļauts vienīgi tad, ja eksportētājam valstij nav piekļuves tās teritorijā pieejamai pārveides jaudai.

Neskarot 11. pantu un atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dzīvsudraba un I pielikumā uzskaitīto dzīvsudraba maisījumu imports dalībvalstī atļautas izmantošanas nolūkā, ja importētāja dalībvalsts ir sniegusi rakstisku piekrišanu šādam importam, ir atļauts šādos gadījumos:

- a) eksportētājvalsts ir konvencijas puse, un eksportētais dzīvsudrabs nenāk no dzīvsudraba primārās ieguves, kas ir aizliegta saskaņā ar konvencijas 3. panta 3. un 4. punktu; vai
- b) eksportētājvalsts nav konvencijas puse, taču ir iesniegusi apliecinājumu, ka dzīvsudrabs nenāk no dzīvsudraba primārās ieguves.

Neskarot jebkādas valstu pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD, izmantošana, kas atļauta, ievērojot Savienības tiesību aktus, ir uzskatāma par dalībvalstī atļauto izmantošanu šā punkta nolūkā.

2. Ir aizliegts to dzīvsudraba maisījumu un dzīvsudraba savienojumu imports dzīvsudraba atgūšanas nolūkā, uz kuriem neattiecas 1. punkts.

3. Ir aizliegts dzīvsudraba imports nerūpnieciskas un mazapjoma zelta ieguves un apstrādes nolūkā.

4. Ja dzīvsudraba atkritumu imports ir atļauts saskaņā ar šo pantu, papildus šīs regulas prasībām joprojām ir piemērojama Regula (EK) Nr. 1013/2006.

5. pants

Dzīvsudrabu saturošu produktu eksports, imports un ražošana

1. Neskarot stingrākas prasības, kas noteiktas citos piemērojamos Savienības tiesību aktos, II pielikumā izklāstīto dzīvsudrabu saturošo produktu eksports, imports un ražošana Savienībā ir aizliegta no minētajā pielikumā norādītajiem datumiem.

2. Šā panta 1. punktā noteikto aizliegumu nepiemēro nevienam no šādiem dzīvsudrabu saturošiem produktiem:

- a) produktiem, kas ir būtiski civilajai aizsardzībai un militārām vajadzībām;
- b) produktiem, kas paredzēti pētniecībai, instrumentu kalibrēšanai vai izmantošanai par atsauces standartu.

6. pants

Importa un eksporta veidlapas

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumus, kuros norādīts, kādas veidlapas izmantojamas 3. un 4. panta īstenošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA

DZĪVSUDRABA, DZĪVSUDRABA SAVIENOJUMU UN DZĪVSUDRABA MAISĪJUMU IZMANTOŠANAS UN GLABĀŠANAS IEROBEŽOJUMI

7. pants

Rūpnieciskās darbības

1. Dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošana III pielikuma I daļā uzskaitītajos ražošanas procesos ir aizliegta no minētajā daļā norādītajiem datumiem.

2. Dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošana III pielikuma II daļā uzskaitītajos ražošanas procesos ir atļauta tikai, ievērojot minētajā daļā norādītos nosacījumus.

3. Dzīvsudraba un šīs regulas I pielikumā uzskaitīto dzīvsudraba savienojumu un dzīvsudraba maisījumu pagaidu glabāšana notiek tikai vidi saudzējošā veidā saskaņā ar robežvērtībām un prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/18/ES ⁽¹⁾ un Direktīvā 2010/75/ES.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK (OV L 197, 24.7.2012., 1. lpp.).

Lai nodrošinātu šā punkta pirmajā daļā noteiktā pienākuma vienādu piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehniskās prasības dzīvsudraba, dzīvsudraba savienojumu un dzīvsudraba maisījumu pagaidu glabāšanai vidi saudzējošā veidā, atbilstīgi konvencijas pušu konferences saskaņā ar konvencijas 10. panta 3. punktu un 27. pantu pieņemtajiem lēmumiem, ar noteikumu, ka Savienība ir atbalstījusi attiecīgo lēmumu, pieņemot Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs regulas 22. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. pants

Jauni dzīvsudraba saturoši produkti un jauni ražošanas procesi

1. Ekonomikas dalībnieki neražo vai nelaiž tirgū tādus dzīvsudraba saturošus produktus, kuri nebija ražotā pirms 2018. gada 1. janvāra ("jauni dzīvsudraba saturoši produkti"), ja vien tas nav atļauts lēmumā, kas pieņemts, ievērojot šā panta 6. punktu, vai atļauts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/65/ES⁽¹⁾.

Pirmo daļu nepiemēro nevienam no turpmāk minētajiem:

- a) iekārtām, kas vajadzīgas dalībvalstu drošības pamatinteresu aizsardzībai, tostarp ieročiem, munīcijai un militārajam aprīkojumam, kurš paredzēts specifiski militāriem nolūkiem;
- b) iekārtām, kas paredzētas sūtīšanai kosmosā;
- c) to dzīvsudraba saturošu produktu tehniskiem uzlabojumiem vai pārveidošanai, kas bija ražotā pirms 2018. gada 1. janvāra, ar noteikumu, ka šādi uzlabojumi vai pārveidošana samazina dzīvsudraba izmantošanu minētajos produktos.

2. Ekonomikas dalībnieki neizmanto tādus ražošanas procesus, kuros izmanto dzīvsudraba vai tā savienojumus, kas netika izmantoti pirms 2018. gada 1. janvāra ("jauni ražošanas procesi"), ja vien tas nav atļauts lēmumā, kas pieņemts, ievērojot 6. punktu.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro procesiem, kuros ražo vai izmanto dzīvsudraba saturošus produktus, uz kuriem neattiecas 1. punktā noteiktais aizliegums.

3. Ja ekonomikas dalībnieks ir nodomājis pieteikt lēmumam, ievērojot 6. punktu, lai ražotu vai laistu tirgū jaunu dzīvsudraba saturošu produktu, vai izmantotu jaunu ražošanas procesu, kas sniegtu ievērojamu labumu videi vai veselībai un būtiski neapdraudētu vidi vai cilvēka veselību, un kuram nav pieejamas praksē tehniski realizējamas bezdzīvsudraba alternatīvas, kas dotu šādus ieguvumus, minētais ekonomikas dalībnieks par to paziņo attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Minētais paziņojums ietver šādu informāciju:

- a) attiecīgā produkta vai procesa tehnisko aprakstu;
- b) novērtējumu par ieguvumiem un apdraudējumiem videi un veselībai;
- c) pierādījumus, ka nav pieejamas praksē tehniski realizējamas bezdzīvsudraba alternatīvas, kas nodrošinātu būtiskus ieguvumus videi vai veselībai;
- d) sīku skaidrojumu par to, kā notiks process vai produkta ražošana, lietošana un, tam kļūstot par atkritumiem, apglabāšana, lai nodrošinātu vides un cilvēka veselības augsta līmeņa aizsardzību.

4. Attiecīgā dalībvalsts pārsūta Komisijai paziņojumu, ko tā saņēmusi no ekonomikas dalībnieka, ja, pamatojoties uz savu novērtējumu par sniegto informāciju, tā uzskata, ka ir izpildīti 6. punkta pirmajā daļā minētie kritēriji.

Attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par gadījumiem, kad tā uzskata, ka 6. punkta pirmajā daļā minētie kritēriji netika izpildīti.

5. Ja dalībvalsts pārsūta paziņojumu, ievērojot šā panta 4. punkta pirmo daļu, Komisija nekavējoties dara paziņojumu pieejamu 22. panta 1. punktā minētajai komitejai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).

6. Komisija pārbauda saņemto paziņojumu un novērtē vai ir pierādīts, ka jaunais dzīvsudrabu saturošais produkts vai jaunais ražošanas process dotu ievērojamu labumu videi vai veselībai un būtiski neapdraudētu vidi vai cilvēka veselību, un ka nav pieejamas praksē tehniski realizējamas bezdzīvsudraba alternatīvas, kas dotu šādus ieguvumus.

Komisija informē dalībvalstis par novērtējuma rezultātu.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumus, norādot, vai attiecīgais jaunais dzīvsudrabu saturošais produkts vai jaunais ražošanas process ir atļauts. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

7. Līdz 2018. gada 30. jūnijam Komisija dara publiski pieejamu internetā to ražošanas procesu uzskaiti, kuros ietver dzīvsudraba vai dzīvsudraba savienojumu izmantošanu, kas tika izmantoti pirms 2018. gada 1. janvāra, un to dzīvsudrabu saturošo produktu uzskaiti, kas tika ražoti pirms 2018. gada 1. janvāra, kā arī jebkādas piemērojamos tirdzniecības ierobežojumus.

9. pants

Nerūpnieciska un mazapjoma zelta ieguve un apstrāde

1. Nerūpnieciska un mazapjoma zelta ieguve un apstrāde, kurā zeltu no rūdas atdala, izmantojot amalgamēšanu ar dzīvsudrabu, ir aizliegta.
2. Neskarot šā panta 1. punktu un 16. pantu, ja ir pierādījumi, ka šā panta 1. punktā noteiktais aizliegums tiek pārkāpts vairāk nekā dažos atsevišķos gadījumos, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde izstrādā un īsteno valsts plānu saskaņā ar IV pielikumu.

10. pants

Zobārstniecības amalgama

1. No 2019. gada 1. janvāra izmanto tikai iepriekš sagatavotās devās kapsulētu zobārstniecības amalgamu. Zobārstiem ir aizliegts izmantot dzīvsudrabu brīvā veidā.
2. No 2018. gada 1. jūlija zobārstniecības amalgamu neizmanto piena zobu ārstēšanai, bērnu vecumā līdz 15 gadiem un grūtnieču vai sievietu, kas baro ar krūti, ārstēšanai, izņemot gadījumus, kad zobārsts uzskata, ka tas noteikti nepieciešams sakarā ar pacienta īpašām medicīniskām vajadzībām.
3. Līdz 2019. gada 1. jūlijam katra dalībvalsts izstrādā valsts plānu attiecībā uz pasākumiem, ko tā plāno īstenot, lai pakāpeniski samazinātu zobārstniecības amalgamas izmantošanu.

Viena mēneša laikā pēc valsts plānu pieņemšanas dalībvalstis tos dara publiski pieejamus internetā un nosūta Komisijai.

4. No 2019. gada 1. janvāra to zobārstniecības iestāžu operatori, kurās izmanto zobārstniecības amalgamu vai izņem amalgamas plombas, vai rauj zobus, kuros ir šādas plombas, nodrošina, ka to iestādes ir apgādātas ar amalgamas separatoriem amalgamas daļiņu, tostarp to, kas atrodas izmantotajā ūdenī, aizturēšanai un savākšanai.

Šādi operatori nodrošina, ka:

- a) amalgamas separatori, kurus izmanto no 2018. gada 1. janvāra, sasniedz vismaz 95 % amalgamas daļiņu aizturēšanas līmeni;
- b) no 2021. gada 1. janvāra visi amalgamas separatori, kas atrodas ekspluatācijā, sasniedz a) apakšpunktā noteikto aizturēšanas līmeni.

Amalgamas separatoriem veic apkopi saskaņā ar ražotāja instrukcijām, lai nodrošinātu daļiņu aizturēšanas visaugstāko praktiski iespējamo līmeni.

5. Uzskata, ka kapsulas un amalgamas separatori, kas atbilst saskaņotajiem Eiropas standartiem vai citiem valsts vai starptautiskajiem standartiem, kuri nodrošina līdzvērtīgu kvalitātes un aizturēšanas līmeni, atbilst 1. un 4. punktā noteiktajām prasībām.

6. Zobārsti nodrošina, ka ar amalgamas atkritumiem, tostarp amalgamas atliekām, daļiņām un zobu plombām, kā arī zobiem vai to daļām, kas piesārņotas ar zobārstniecības amalgamu, rīkojas un tos savāc apstiprināts atkritumu apsaimniekošanas uzņēmums vai struktūra.

Zobārsti nekādos apstākļos nepieļauj, ka šādi amalgamas atkritumi tieši vai netieši nonāk vidē.

IV NODAĻA

ATKRITUMU UN DZĪVSUDRABA ATKRITUMU APGLABĀŠANA

11. pants

Atkritumi

Neskarot šīs regulas 2. panta 5. punktu, dzīvsudrabu un dzīvsudraba savienojumus tūrā veidā vai maisījumos no jebkuriem turpmāk norādītajiem lieliem avotiem uzskata par atkritumiem Direktīvas 2008/98/EK nozīmē un, neapdraudot cilvēka veselību vai nekaitējot videi, apglabā saskaņā ar minēto direktīvu:

- a) hlora un sārnu rūpniecība;
- b) dabasgāzes attīrīšana;
- c) krāsaino metālu ieguve un kausēšana;
- d) dzīvsudraba ieguve no cinobra rūdas Savienībā.

Šāda apglabāšana nenoved pie dzīvsudraba atgūšanas nekādā veidā.

12. pants

Ziņošana par lieliem avotiem

1. Ekonomikas dalībnieki, kas darbojas 11. panta a), b) un c) punktā minētajās rūpniecības nozarēs, katru gadu līdz 31. maijam nosūta attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

- a) datus par kopējo dzīvsudraba daudzumu, kas uzglabāts katrā no to iekārtām;
- b) datus par kopējo dzīvsudraba atkritumu daudzumu, kas nosūtīts uz atsevišķām iekārtām, kas veic dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanu, pārveidi un attiecīgos gadījumos sacietināšanu vai tādu dzīvsudraba atkritumu pastāvīgu glabāšanu, kas pārveidoti un attiecīgos gadījumos sacietināti;
- c) ziņas par katras b) apakšpunktā minētās iekārtas atrašanās vietu un kontaktinformāciju;
- d) iekārtas operatora, kas veic dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanu saskaņā ar 14. panta 1. punktu, sertifikāta kopiju;
- e) iekārtas operatora, kas veic dzīvsudraba atkritumu pārveidi un attiecīgos gadījumos sacietināšanu saskaņā ar 14. panta 2. punktu, sertifikāta kopiju;
- f) iekārtas operatora, kas veic pārveidotu un attiecīgos gadījumos sacietinātu dzīvsudraba atkritumu pastāvīgu glabāšanu saskaņā ar 14. panta 3. punktu, sertifikāta kopiju;

2. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos datus paziņo, izmantojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2150/2002 ⁽¹⁾ norādītos kodus.

3. Šā panta 1. un 2. punktā noteiktos pienākumus ekonomikas dalībniekam, kas izmanto hlora-sārnu iekārtas, pārstāj piemērot vienu gadu pēc tam, kad visu šā ekonomikas dalībnieka dzīvsudraba elektrolīzes šūnu ekspluatācija ir izbeigta saskaņā ar Istenošanas lēmumu 2013/732/ES un viss dzīvsudrabs ir nodots atkritumu apsaimniekošanas iekārtām.

13. pants

Dzīvsudraba atkritumu glabāšana

1. Atkāpjoties no Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 3. punkta a) apakšpunkta, dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanu var veikt šķidrā veidā ar noteikumu, ka attiecībā uz dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanu ir ievērotas īpašas prasības, kas noteiktas minētās direktīvas I, II un III pielikumā ar noteikumu, ka šāda glabāšana tiek veikta virszemes iekārtās, kas īpaši paredzētas un aprīkotas dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanai.

Pirmajā daļā noteikto atkāpi beidz piemērot no 2023. gada 1. janvāra.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21. pantu, lai grozītu šo regulu, pagarinot šā panta 1. punktā minēto dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanas pieļaujamo termiņu līdz trīs gadiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2150/2002 (2002. gada 25. novembris) par atkritumu statistiku (OV L 332, 9.12.2002., 1. lpp.).

3. Pirms dzīvsudraba atkritumus pastāvīgi apglabā, tos pārveido un, ja tos plānots apglabāt virszemes iekārtās, pārveido un sacietina.

Pārveidotos vai attiecīgā gadījumā sacietinātos dzīvsudraba atkritumus pastāvīgi apglabā vienīgi šādās pastāvīgas glabāšanas iekārtās, kas licencētas bīstamo atkritumu apglabāšanai:

- a) sāls raktuvēs, kas ir pielāgotas pārveidotu dzīvsudraba atkritumu pastāvīgai glabāšanai, vai dziļi pazemē cieto iežu formācijās, kas nodrošina sāls raktuvēm līdzvērtīgu vai augstāku drošības un nošķirtības līmeni; vai
- b) virszemes iekārtās, kas paredzētas un aprīkotas pārveidotu un sacietinātu dzīvsudraba atkritumu pastāvīgai glabāšanai un kas nodrošina a) apakšpunktā minētajām iekārtām līdzvērtīgu vai augstāku drošības un nošķirtības līmeni;

Pastāvīgo glabāšanas iekārtu operatori nodrošina, ka pārveidotos un attiecīgos gadījumos sacietinātos dzīvsudraba atkritumus glabā atsevišķi no citiem atkritumiem apglabāšanas tvertnēs pastāvīgās apglabāšanas aizzīmogatā kamerā. Minētie operatori nodrošina arī to, ka saistībā ar pastāvīgās glabāšanas iekārtām tiek ievērotas Direktīvā 1999/31/EK noteiktās prasības, tostarp specifiskās prasības attiecībā uz dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanu, kas noteiktas minētās direktīvas I pielikuma 8. iedaļas trešajā un piektajā ievilkumā un II pielikumā.

14. pants

Izsekojamība

1. Dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanas iekārtu operatori izveido reģistru, kurā reģistrē:

a) par katru saņemto dzīvsudraba atkritumu sūtījumu:

- i) minēto atkritumu izcelsmi un daudzumu;
- ii) minēto atkritumu piegādātāja un īpašnieka vārdu un kontaktinformāciju;

b) par visiem dzīvsudraba atkritumu sūtījumiem no iekārtas:

- i) minēto atkritumu daudzumu un dzīvsudraba saturu tajos;
- ii) minēto atkritumu galamērķi un plānotās apglabāšanas darbības;
- iii) iekārtas operatora, kas veic minēto atkritumu pārveidi un attiecīgos gadījumos sacietināšanu, kā minēts 2. punktā, sertifikāta kopiju;
- iv) iekārtas operatora, kas veic pārveidoto un attiecīgos gadījumos sacietināto dzīvsudraba atkritumu pastāvīgo glabāšanu, kā minēts 3. punktā, sertifikāta kopiju;

c) iekārtā glabāto dzīvsudraba atkritumu daudzumu katra mēneša beigās.

Dzīvsudraba atkritumu pagaidu glabāšanas iekārtu operatori, tiklīdz dzīvsudraba atkritumi tiek izņemti no pagaidu glabāšanas, izsniedz sertifikātu, kas apliecina, ka tie nosūtīti uz iekārtu, kura veic apglabāšanas darbības, uz kurām attiecas šis pants.

Kad ir izsniegts šā punkta otrajā daļā minētais sertifikāts, tā kopiju nekavējoties nosūta attiecīgajiem 12. pantā minētajiem ekonomikas dalībniekiem.

2. Dzīvsudraba atkritumu pārveides un attiecīgos gadījumos sacietināšanas iekārtu operatori izveido reģistru, kurā reģistrē:

a) par katru saņemto dzīvsudraba atkritumu sūtījumu:

- i) minēto atkritumu izcelsmi un daudzumu;
- ii) minēto atkritumu piegādātāja un īpašnieka vārdu un kontaktinformāciju;

- b) par pārveidoto un attiecīgos gadījumos sacietināto dzīvsudraba atkritumu katru sūtījumu no iekārtas:
- i) minēto atkritumu daudzumu un dzīvsudraba saturu tajos;
 - ii) minēto atkritumu galamērķi un plānotās apglabāšanas darbības;
 - iii) iekārtas operatora, kas veic minēto atkritumu pastāvīgo glabāšanu, kā minēts 3. punktā, sertifikāta kopiju;
- c) iekārtā glabāto dzīvsudraba atkritumu daudzumu katra mēneša beigās.

Dzīvsudraba atkritumu pārveides un attiecīgos gadījumos sacietināšanas iekārtu operatori, tiklīdz ir pabeigta visa sūtījuma pārveide un attiecīgos gadījumos sacietināšana, izsniedz sertifikātu, kas apliecina, ka viss dzīvsudraba atkritumu sūtījums ir pārveidots un attiecīgos gadījumos sacietināts.

Kad ir izsniegts šā punkta otrajā daļā minētais sertifikāts, tā kopiju nekavējoties nosūta šā panta 1. punktā minēto iekārtu operatoriem un attiecīgajiem 12. pantā minētajiem ekonomikas dalībniekiem.

3. Pārveidoto un attiecīgos gadījumos sacietināto dzīvsudraba atkritumu pastāvīgās glabāšanas iekārtu operatori, tiklīdz ir pabeigta visa sūtījuma apglabāšana, izsniedz sertifikātu, kas apliecina, ka viss pārveidoto un attiecīgos gadījumos sacietināto dzīvsudraba atkritumu sūtījums ir pastāvīgi apglabāts atbilstīgi Direktīvai 1999/31/EK, iekļaujot arī informāciju par glabāšanas vietu.

Kad ir izsniegts šā punkta pirmajā daļā minētais sertifikāts, tā kopiju nekavējoties nosūta šā panta 1. un 2. punktā minēto iekārtu operatoriem, kā arī attiecīgajiem 12. pantā minētajiem ekonomikas dalībniekiem.

4. Katru gadu līdz 31. janvārim 1. un 2. punktā minētie iekārtu operatori nosūta iepriekšējā kalendārā gada reģistru attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Reizi gadā attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes par ikvienu nosūtīto reģistru paziņo Komisijai.

15. pants

Piesārņotās vietas

1. Komisija organizē informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm par valsts līmenī veiktajiem pasākumiem ar dzīvsudrabu un tā savienojumiem piesārņoto vietu konstatēšanai un novērtēšanai, kā arī to būtisko risku novēršanai, ko šāds piesārņojums var izraisīt cilvēka veselībai un videi.

2. Līdz 2021. gada 1. janvārim Komisija dara publiski pieejamu internetā informāciju, kas iegūta, ievērojot 1. punktu, tostarp ar dzīvsudrabu un tā savienojumiem piesārņoto vietu uzskaiti.

V NODAĻA

SANKCIJAS, KOMPETENTĀS IESTĀDES UN ZIŅOŠANA

16. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus līdz šīs regulas atbilstīgo noteikumu attiecīgajām piemērošanas dienām dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

17. pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kas atbild par šajā regulā noteikto saistību izpildi.

18. pants

Ziņojums

1. Līdz 2020. gada 1. janvārim un pienācīgos intervālos pēc tam dalībvalstis sagatavo, iesniedz Komisijai un dara publiski pieejamu internetā ziņojumu, kurā iekļauj:

- a) informāciju par šīs regulas īstenošanu;
- b) informāciju, kas nepieciešama, lai Savienība varētu izpildīt savu saskaņā ar konvencijas 21. pantu noteikto ziņošanas pienākumu;
- c) saskaņā ar šīs regulas 12. pantu apkopotās informācijas kopsavilkumu;
- d) informāciju par dzīvsudrabu, kas atrodas to teritorijās:
 - i) sarakstu ar vietām, kurās pārsniegtas 50 tonnas dzīvsudraba, kas nav dzīvsudraba atkritumi, kā arī dzīvsudraba daudzumu katrā konkrētajā vietā;
 - ii) sarakstu ar vietām, kurās ir uzkrāts vairāk nekā 50 tonnu dzīvsudraba atkritumu, kā arī dzīvsudraba atkritumu daudzumu katrā konkrētajā vietā; un
- e) sarakstu ar dzīvsudraba avotiem, no kuriem veidojas vairāk nekā 10 tonnu krājumi gadā, ja dalībvalstīm ir informācija par šādiem avotiem.

Dalībvalstis var nolemt nedarīt publiski pieejamu nekādu pirmajā daļā minēto informāciju, pamatojoties uz jebkuru no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK ⁽¹⁾ 4. panta 1. un 2. punktā minētajiem apsvērumiem, ievērojot minētās direktīvas 4. panta 2. punkta otro daļu.

2. Komisija dalībvalstīm dara pieejamu elektroniskas ziņošanas instrumentu, lai tās varētu iesniegt 1. punktā minētos ziņojumus.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai izstrādātu atbilstīgas anketas, konkrēti nosakot saturu, informāciju un galvenos snieguma kritērijus, kas nepieciešami 1. punktā noteikto prasību izpildei, kā arī 1. punktā minētā ziņojuma formātu un tā iesniegšanas biežumu. Minētās anketas nepārklājas ar konvencijas pušu ziņošanas pienākumiem. Šajā punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai pieejamus ziņojumus, ko tās iesniedz konvencijas sekretariātam.

19. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2020. gada 30. jūnijam Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par tās veiktā novērtējuma rezultātiem attiecībā uz:

- a) to, vai Savienībai nepieciešams reglamentēt dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu emisijas no krematorijām;
- b) īstenošanas iespējām zobārstniecības amalgamas izmantošanas pakāpeniskai izbeigšanai ilgtermiņā, un vēlams līdz 2030. gadam, ņemot vērā 10. panta 3. punktā minētos valstu plānus un vienlaikus pilnībā ievērojot dalībvalstu kompetenci attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu; un
- c) ieguvumiem vides jomā un īstenošanas iespējām, lai vēl vairāk saskaņotu II pielikumu ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kas reglamentē dzīvsudraba saturošu produktu laišanu tirgū.

2. Līdz 2024. gada 31. decembrim Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas īstenošanu un pārskatīšanu, cita starpā ņemot vērā konvencijas pušu konferences veikto novērtējumu par efektivitāti un ziņojumus, kurus dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šīs regulas 18. pantu un konvencijas 21. pantu.

3. Komisija vajadzības gadījumā kopā ar tās 1. un 2. punktā minētajiem ziņojumiem iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

VI NODAĻA

DELEĢĒTĀS UN ĪSTENOŠANAS PILNVARAS

20. pants

Pielikumu grozīšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 21. pantu attiecībā uz tās I, II, III un IV pielikuma grozīšanu, lai saskaņotu tos ar lēmumiem, ko saskaņā ar konvencijas 27. pantu pieņēmusi konvencijas pušu konference ar noteikumu, ka Savienība ir atbalstījusi attiecīgo lēmumu, pieņemot Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu.

21. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 13. panta 2. punktā un 20. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2017. gada 13. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. panta 2. punktā un 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 13. panta 2. punktu un 20. pantu pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

22. pants

Komiteju procedūra

1. Šīs regulas 6. pantā minēto importa un eksporta veidlapu, tehnisko prasību attiecībā uz dzīvsudraba, dzīvsudraba savienojumu vai dzīvsudraba maisījumu pagaidu glabāšanu vidi saudzējošā veidā saskaņā ar 7. panta 3. punktu, 8. panta 6. punktā minētā lēmuma un 18. panta 2. punktā minēto anketu pieņemšanā Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

23. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1102/2008 atceļ no 2018. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu V pielikumā.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Tomēr III pielikuma I daļas d) punktu piemēro no 2017. gada 11. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 17. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
C. ABELA

I PIELIKUMS

Dzīvsudraba savienojumi, uz kuriem attiecas 3. panta 2. un 3. punkts un 7. panta 3. punkts, un dzīvsudraba maisījumi, uz kuriem attiecas 3. panta 2. punkts, 4. panta 1. punkts un 7. panta 3. punkts

Dzīvsudraba savienojumi, kurus aizliegts eksportēt no 2018. gada 1. janvāra:

- dzīvsudraba(I) hlorīds (Hg_2Cl_2 , CAS Nr. 10112-91-1),
- dzīvsudraba(II) oksīds (HgO , CAS Nr. 21908-53-2),
- cinobra rūda,
- dzīvsudraba sulfīds (HgS , CAS Nr. 1344-48-5).

Dzīvsudraba savienojumi, kurus aizliegts eksportēt no 2020. gada 1. janvāra:

- dzīvsudraba (II) sulfāts (HgSO_4 , CAS Nr. 7783-35-9),
- dzīvsudraba (II) nitrāts ($\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$, CAS Nr. 10045-94-0).

Dzīvsudraba maisījumi, kurus aizliegts eksportēt un importēt no 2018. gada 1. janvāra:

- dzīvsudraba maisījumi ar citām vielām, tostarp dzīvsudraba sakausējumi, kuros dzīvsudraba koncentrācija ir vismaz 95 masas procenti.

—

II PIELIKUMS

5. pantā minētie dzīvsudraba saturošie produkti

A daļa. Dzīvsudraba saturošie produkti

Dzīvsudraba saturošie produkti	Datums, no kura ir aizliegts dzīvsudraba saturošo produktu eksports, imports un ražošana
1. Baterijas vai akumulatori, kuru svarā ir vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba	31.12.2020.
2. Slēdži un releji, izņemot ļoti augstas precizitātes kapacitātes un zudumu mērtiltus un augstfrekvences radiofrekvences slēdžus un relejus, ko izmanto monitoringa un kontroles instrumentos, ar maksimālo dzīvsudraba saturu 20 mg uz vienu mērtiltu, slēdži vai releju	31.12.2020.
3. Vispārējai apgaismei paredzētas kompakta fluorescences spuldzes (CFLs): a) CFL <i>i</i> , kuru jauda ir ≤ 30 W un dzīvsudraba saturs pārsniedz 2,5 mg uz vienu spuldzes degli; b) CFL <i>ni</i> , kuru jauda ir ≤ 30 W un dzīvsudraba saturs pārsniedz 3,5 mg uz vienu spuldzes degli	31.12.2018.
4. Šādas lineārās fluorescences spuldzes (LFLs) vispārējai apgaismei: a) trīsjoslu luminofora, kuras jauda ir < 60 W un dzīvsudraba saturs pārsniedz 5 mg uz vienu spuldzi; b) halofosfātu luminofora: ≤ 40 W, ar dzīvsudraba saturu virs 10 mg uz vienu spuldzi	31.12.2018.
5. Augstspiediena dzīvsudraba tvaiku spuldzes (HPMV) vispārējai apgaismei	31.12.2018.
6. Šādas dzīvsudraba saturošas aukstā katoda fluorescences spuldzes un ārējā elektroda fluorescences spuldzes (CCFLs un EEFLs) elektroniskajiem displejiem: a) neliela garuma (≤ 500 mm), ar dzīvsudraba saturu virs 3,5 mg uz vienu spuldzi; b) vidēja garuma (> 500 mm un ≤ 1 500 mm), ar dzīvsudraba saturu virs 5 mg uz vienu spuldzi; c) liela garuma (> 1 500 mm), ar dzīvsudraba saturu virs 13 mg uz vienu spuldzi	31.12.2018.
7. Kosmētika, kas satur dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumus, izņemot īpašos gadījumus, kas norādīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1223/2009 ⁽¹⁾ V pielikuma 16. un 17. ierakstā.	31.12.2020.
8. Pesticīdi, biocīdi un antiseptiski līdzekļi ārīgai lietošanai	31.12.2020.
9. Šādas neelektroniskas mērierīces: a) barometri; b) higrometri; c) manometri; d) termometri un citas neelektriskas ierīces, ar kurām mēra temperatūru; e) sfigmomanometri; f) spriedzes mērinstrumenti, ko izmanto kopā ar pletizmogrāfiem;	31.12.2020.

Dzīvsudrabu saturošie produkti	Datums, no kura ir aizliegts dzīvsudrabu saturošo produktu eksports, imports un ražošana
g) dzīvsudraba piknometri; h) dzīvsudraba mērierīces, ar kurām nosaka mīkstināšanās punktu. Šis ieraksts neaptver šādas mērierīces: — neelektroniskas mērierīces, kas uzstādītas lielās iekārtās vai kuras izmanto augstas precizitātes mērījumiem, ja nav pieejamas piemērotas bezdzīvsudraba alternatīvas, — mērierīces, kas 2007. gada 3. oktobrī bija vairāk nekā 50 gadus vecas, — mērierīces, kuras izstāda kultūras un vēstures priekšmetu izstādēs.	

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

B daļa. Papildu produkti, kas nav ietverti šā pielikuma A daļas sarakstā

Slēdži un releji, aukstā katoda fluorescences spuldzes un ārējā elektroda fluorescences spuldzes (CCFLs un EEFLs) elektroniskajiem displejiem un mērierīces, ja ar tiem aizstāj lielākas iekārtas komponentu un ja nav pieejamas reālistiskas attiecīgā komponenta bezdzīvsudraba alternatīvas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/53/EK (¹) un Direktīvu 2011/65/ES.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

III PIELIKUMS

Prasības attiecībā uz dzīvsudraba izmantošanu 7. panta 1. un 2. punktā minētajos ražošanas procesos

I daļa Aizliegums ražošanas procesos izmantot dzīvsudraba vai dzīvsudraba savienojumus tīrā veidā vai maisījumos

- a) no 2018. gada 1. janvāra – ražošanas procesos, kuros dzīvsudrabu vai dzīvsudraba savienojumus izmanto kā katalizatoru;
- b) atkāpjoties no a) punkta, vinilhlorīda monomēra ražošana ir aizliegta no 2022. gada 1. janvāra;
- c) no 2022. gada 1. janvāra – ražošanas procesos, kuros dzīvsudrabu izmanto kā elektrodu;
- d) atkāpjoties no c) punkta, no 2017. gada 11. decembra – hlora-sārmu ražošanā, kurā dzīvsudrabu izmanto kā elektrodu;
- e) atkāpjoties no c) punkta, nātrija vai kālija metilāta vai etilāta ražošana ir aizliegta no 2028. gada 1. janvāra;
- f) no 2018. gada 1. janvāra – poliuretāna ražošanā, kas jau nav ierobežota vai aizliegta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikuma 62. ierakstu.

II daļa Ražošanas procesi, uz kuriem attiecas dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošanas un noplūžu ierobežojumi

Nātrija vai kālija metilāta vai etilāta ražošana

Nātrija vai kālija metilātu vai etilātu ražo saskaņā ar I daļas e) punktu, un ievērojot šādus nosacījumus:

- a) neizmanto dzīvsudraba primārās ieguves dzīvsudrabu;
- b) līdz 2020. gadam par 50 % salīdzinājumā ar 2010. gadu samazināt dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu tiešās un netiešās noplūdes gaisā, ūdenī un zemē, ko izsaka uz saražoto vienību;
- c) atbalstīt bezdzīvsudraba ražošanas procesu pētniecību un izstrādi; un
- d) no 2017. gada 13. jūnija nepalielināt tādu iekārtu jaudu, kurās nātrija vai kālija metilāta vai etilāta ražošanā izmanto dzīvsudrabu un dzīvsudraba savienojumus un kuras tika ekspluatētas pirms attiecīgās dienas, un neatļaut sākt jaunu iekārtu ekspluatāciju.

IV PIELIKUMS

9. pantā minētā nerūpnieciskās un mazapjoma zelta ieguves un apstrādes valsts plāna saturs

Valsts plānā iekļauj šādu informāciju:

- a) valsts mērķus un samazināšanas mērķrādītājus, lai izbeigtu dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu izmantošanu;
- b) darbības, kuru mērķis ir izbeigt:
 - i) nesasmalcinātas rūdas amalgamēšanu;
 - ii) amalgamas vai apstrādātas amalgamas atklātu dedzināšanu;
 - iii) amalgamas dedzināšanu apdzīvotās vietās; un
 - iv) tādu nogulumu, rūdas vai atmešu skalošanu ar cianīdu, kuriem pievienots dzīvsudrabs, ja pirms tam nav veikta dzīvsudraba atdalīšana;
- c) pasākumus, ar kuriem sekmē nerūpnieciskas un mazapjoma zelta ieguves un apstrādes sakārtošanu vai regulēšanu;
- d) bāzlinijas aplēses par izmantotā dzīvsudraba daudzumu un nerūpnieciskas un mazapjoma zelta ieguves un apstrādes praksi tās teritorijā;
- e) stratēģijas, ar kurām atbalsta dzīvsudraba emisiju un noplūžu, kā arī eksponētības mazināšanu nerūpnieciskas un mazapjoma zelta ieguves un apstrādes jomā, tostarp bezdzīvsudraba metožu izmantošanu;
- f) stratēģijas, ar kurām pārvalda tirdzniecību un novērš gan ārvalstīs, gan savā teritorijā iegūta dzīvsudraba un dzīvsudraba savienojumu novirzīšanu izmantošanai nerūpnieciskā un mazapjoma zelta ieguvē un apstrādē;
- g) stratēģijas, ar kurām ieinteresētās personas iesaistīt valsts plāna īstenošanā un pastāvīgā pilnveidošanā;
- h) sabiedrības veselības stratēģiju, kas attiecas uz nerūpnieciskas un mazapjoma zelta ieguves raktuvju strādnieku un viņu kopienu eksponētību dzīvsudrabam un kas cita starpā ietver veselības datu vākšanu, veselības aprūpes speciālistu apmācību un veselības aprūpes iestāžu vadītu izpratnes veidošanu;
- i) stratēģijas, kā novērst neaizsargātu iedzīvotāju grupu, sevišķi bērnu un reproduktīvā vecuma sieviešu, jo īpaši grūtnieču, eksponētību nerūpnieciskā un mazapjoma zelta ieguvē un apstrādē izmantotam dzīvsudrabam;
- j) stratēģijas, kā sniegt informāciju nerūpnieciskas un neliela apjoma zelta ieguves raktuvju strādniekiem un skartajām kopienām; un
- k) valsts plāna īstenošanas grafiku.

V PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1102/2008	Šī regula
1. panta 1. punkts	3. panta 1. un 2. punkts
1. panta 2. punkts	3. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	3. panta 4. punkts
2. pants	11. pants
3. panta 1. punkta a) apakšpunkts	13. panta 3. punkta a) apakšpunkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkts	13. panta 1. punkts
3. panta 1. punkta otrā daļa	13. panta 1. punkta pirmā daļa un 13. panta 3.punkta trešā daļa
3. panta 2. punkts	—
4. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	13. panta 1. punkts
4. panta 3. punkts	—
5. panta 1. punkts	—
5. panta 2. punkts	—
5. panta 3. punkts	—
6. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
6. panta 1. punkta b) apakšpunkts	12. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6. panta 1. punkta c) apakšpunkts	12. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
6. panta 2. punkta a) apakšpunkts	12. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6. panta 2. punkta b) apakšpunkts	12. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
6. panta 3. punkts	12. panta 1. punkts
6. panta 4. punkts	—
7. pants	16. pants
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkts	—
8. panta 3. punkts	—
8. panta 4. punkts	—
8. panta 5. punkts	—
9. pants	—

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/853

(2017. gada 17. maijs),

ar ko groza Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Direktīvu 91/477/EEK ⁽³⁾ tika izveidots iekšējā tirgus papildu pasākums. Tas līdzsvaroja saistības nodrošināt noteiktu šaujamo ierociņu un to būtisku daļu pārvietošanas brīvību Savienībā, no vienas puses, un nepieciešamību kontrolēt šo brīvību ar drošības garantijām, kas ir piemērotas minētajiem izstrādājumiem, no otras puses.
- (2) Dažiem Direktīvas 91/477/EEK aspektiem ir vajadzīgi turpmāki samērīgi uzlabojumi, lai risinātu problēmu, ko rada šaujamo ierociņu ļaunprātīga izmantošana krimināliem nolūkiem, kā arī ņemot vērā nesenos teroraktus. Šajā saistībā Komisija 2015. gada 28. aprīļa paziņojumā par Eiropas Drošības programmu aicināja pārskatīt minēto direktīvu un izveidot kopēju pieeju attiecībā uz šaujamo ierociņu dezaktivēšanu, lai novērstu to reaktivēšanu un to, ka tos lieto noziedznieki.
- (3) Ja šaujamo ierociņi ir iegādāti likumīgi un tiek glabāti saskaņā ar Direktīvu 91/477/EEK, būtu jāpiemēro valsts noteikumi par ierociņu nēsāšanu, medībām vai šaušanu mērķi.
- (4) Piemērojot Direktīvu 91/477/EEK, tirdzniecības starpnieka definīcija būtu jāattiecinā uz ikvienu fizisku vai juridisku personu, tostarp uz apvienībām, un būtu jāuzskata, ka termins "piegāde" ietver iznomāšanu un izpirkumnomu. Tā kā tirdzniecības starpnieki sniedz līdzīgus pakalpojumus kā tirgotāji, arī tie būtu jāiekļauj Direktīvas 91/477/EEK darbības jomā attiecībā uz tiem tirgotāju pienākumiem, kas ir saistīti ar tirdzniecības starpnieku darbībām tādā apmērā, kādā tie spēj pildīt minētos pienākumus, un ciktāl tos saistībā ar vienu un to pašu pakārtoto darījumu nepilda tirgotājs.
- (5) Tirgotāja darbības ietver ne tikai šaujamo ierociņu izgatavošanu, bet arī šaujamo ierociņu, būtisku daļu un munīcijas modifikāciju vai pārveidošanu, piemēram, gatava šaujamo ierociņa stobra saīsināšanu, kā rezultātā mainās to kategorija vai apakškategorija. Pilnībā privātas, nekomerciālas darbības, piemēram, manuāla munīcijas ielādēšana un pārlādēšana privātai lietošanai, izmantojot munīcijas sastāvdaļas, vai attiecīgās personas īpašumā esošu šaujamo ierociņu vai būtisku daļu modificēšana, piemēram, laides vai tēmēkļa izmaiņas vai tehniska apkope saistībā ar būtisku daļu nolietojumu, nebūtu jāuzskata par darbībām, ko drīkstētu veikt tikai tirgotājs.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 77. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV L 256, 13.9.1991., 51. lpp.).

- (6) Lai palielinātu visu šaujamieroču un būtisku daļu izsekojamību un atvieglotu to brīvu apriti, visi šaujamieroči vai to būtiskas daļas būtu jāmarķē ar skaidru, neizdzēšamu un unikālu marķējumu un jāreģistrē dalībvalstu datu reģistros.
- (7) Datu reģistros glabātajos ierakstos būtu jāietver visa informācija, kas ļauj šaujamieroci saistīt ar tā īpašnieku, un būtu jāiekļauj ražotāja nosaukums vai zīmols, ražošanas valsts vai vieta, šaujamieroča tips, marka, modelis, kalibrs un sērijas numurs vai jebkāds cits unikāls marķējums, kas attiecas uz šaujamieroča rāmi vai pastobru. Būtiskas daļas, kuras nav rāmis vai pastobrs, datu reģistros būtu jāiekļauj ierakstā, kas attiecas uz šaujamieroci, kuram šīs daļas tiks piestiprinātas.
- (8) Lai nepieļautu, ka marķējumu var viegli izdzēst, un lai precizētu, uz kurām būtiskajām daļām marķējums būtu liekams, būtu jāievieš kopēji Savienības noteikumi par marķēšanu. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro vienīgi tādiem šaujamieročiem vai būtiskām daļām, kas izgatavotas vai importētas Savienībā 2018. gada 14. septembrī vai vēlāk, kad tās tiek laistas tirgū, savukārt uz šaujamieročiem un daļām, kas izgatavotas vai importētas Savienībā pirms minētā datuma, arī turpmāk būtu jāattiecinā tās Direktīvā 91/477/EEK minētās marķēšanas un reģistrēšanas prasības, kuras tiek piemērotas līdz minētajam datumam.
- (9) Ņemot vērā šaujamieroču un būtisku daļu bīstamību un ilgderīgumu un lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes spēj izsekot šaujamieročus un būtiskas daļas administratīvu procesu un kriminālprocesu mērķiem, un ņemot vērā valstu procesuālos noteikumus, ir nepieciešams, lai datu reģistru ieraksti tiktu saglabāti 30 gadus pēc attiecīgo šaujamieroču vai būtisku daļu iznīcināšanas. Piekļuve minētajiem ierakstiem un visiem saistītajiem personas datiem būtu jāierobežo, atļaujot to tikai kompetentajām iestādēm atļauju piešķiršanas vai anulēšanas nolūkā vai muitas procedūru nolūkā, tostarp iespējami administratīvo sodu piemērošanai, un tikai laikposmā līdz 10 gadiem pēc attiecīgā šaujamieroča vai būtisku daļu iznīcināšanas un, ja tas nepieciešams krimināltiesību piemērošanai, laikposmā līdz 30 gadiem pēc iznīcināšanas.
- (10) Labai datu reģistru darbībai ir būtiski nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem, no vienas puses, un kompetentajām iestādēm, no otras puses. Tādēļ tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem bez nevajadzīgas kavēšanās būtu jāsniedz informācija attiecīgajām valsts kompetentajām iestādēm. Lai to atvieglotu, valsts kompetentajām iestādēm būtu jāievieš tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem pieejami elektroniskā savienojuma līdzekļi, kas var ietvert informācijas sniegšanu pa e-pastu vai tieši, ievadot datubāzē vai citā reģistrā.
- (11) Attiecībā uz dalībvalstu pienākumu ieviest uzraudzības sistēmu, lai nodrošinātu, ka nosacījumi par šaujamieroču atļauju tiek izpildīti visā tās darbības laikā, dalībvalstīm būtu jāizlemj, vai novērtēšana ietver iepriekšēju medicīnisku vai psiholoģisku pārbaudi.
- (12) Neskarot valsts tiesību aktus par profesionālo atbildību, attiecīgās medicīniskās vai psiholoģiskās informācijas novērtēšana nebūtu jāuztver kā tāda, kas uzliek atbildību ārstam vai citām personām, kas sniegušas šādu informāciju, ja šaujamieroči, kas glabāti saskaņā ar Direktīvu 91/477/EEK, tiek ļaunprātīgi izmantoti.
- (13) Ja šaujamieroči un munīcija netiek tieši uzraudzīti, tie būtu jāglabā drošā veidā. Ja tos neglabā seifā, šaujamieroči būtu jāglabā atsevišķi no munīcijas. Ja šaujamieroči un munīcija ir jānodod pārvadātājam transportēšanai, pārvadātājam vajadzētu būt atbildīgam par pienācīgu uzraudzību un glabāšanu. Pienācīgas glabāšanas un drošas transportēšanas kritēriji būtu jānosaka valsts tiesību aktos, ņemot vērā attiecīgo šaujamieroču un munīcijas daudzumu un kategoriju.
- (14) Direktīvai 91/477/EEK nebūtu jāskar dalībvalstu noteikumi, ar ko atļauj likumīgus darījumus ar šaujamieročiem, būtiskām daļām un munīciju, izmantojot pasūtīšanu pa pastu, internetu vai distances līgumus, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/83/ES⁽¹⁾, piemēram, izmantojot tiešsaistes izsoļu katalogus vai sludinājumus, tālruni vai e-pastu. Tomēr ir būtiski, lai šādos darījumos iesaistīto pušu identitāti un to likumīgu spēju veikt šādus darījumus būtu iespējams pārbaudīt un tā tiktu pārbaudīta. Tāpēc attiecībā uz pircējiem ir

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

piemēroti nodrošināt, ka viņu identitāti un attiecīgā gadījumā to, vai viņiem ir atļauja iegādāties šaujamieroči, būtiskas daļas vai munīciju pirms piegādes vai vēlākais tās laikā pārbauda licencēts vai pilnvarots tirgotājs vai tirdzniecības starpnieks, vai valsts iestāde, vai šādas iestādes pārstāvis.

- (15) Attiecībā uz visbīstamākajiem šaujamieročiem Direktīvā 91/477/EEK būtu jāievieš stingrāki noteikumi, lai nodrošinātu, ka minētos šaujamieročus ar atsevišķiem ierobežotiem un pienācīgi pamatotiem izņēmumiem nebūtu atļauts iegādāties, glabāt vai tirgot. Ja minētie noteikumi netiek ievēroti, dalībvalstīm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, kas varētu ietvert minēto šaujamieroču konfiskāciju.
- (16) Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja tas vajadzīgs izglītības, kultūras, tostarp kino un teātra, pētniecības vai vēsturiskiem nolūkiem. Personas, kurām piešķir atļaujas, var būt *inter alia* ieroču pārziņi, testēšanas centri, ražotāji, sertificēti eksperti, tiesu medicīnas eksperti un atsevišķos gadījumos personas, kas iesaistītas kino vai televīzijas ierakstu veidošanā. Būtu arī jāļauj dalībvalstīm piešķirt atļaujas privātpersonām iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, valsts aizsardzībai, piemēram, saistībā ar brīvprātīgu militāru apmācību, kas paredzēta valsts tiesību aktos.
- (17) Dalībvalstīm būtu jāspēj izvēlēties piešķirt atļaujas atzītiem muzejiem un kolekcionāriem iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja tas nepieciešams vēstures, kultūras, zinātnes, tehnikas, izglītības vai mantojuma nolūkiem, ar noteikumu, ka pirms šādas atļaujas piešķiršanas šādi muzeji un kolekcionāri pierāda, ka tie ir veikuši nepieciešamos pasākumus, lai novērstu jebkādu risku sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, tostarp nodrošinot pienācīgu glabāšanu. Ikvienai šādai atļaujas piešķiršanai būtu jāņem vērā un jāatspoguļo konkrētā situācija, tostarp kolekcijas raksturs un mērķi, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir iesviesta sistēma kolekcionāru un kolekciju uzraudzībai.
- (18) Nebūtu jāliedz tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem rīkoties ar šaujamieročiem, būtiskām daļām un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja šādu šaujamieroču, būtisku daļu vai munīcijas iegāde un glabāšana ir atļauta izņēmuma gadījumos, kad rīkošanās ar tiem ir vajadzīga dezaktivēšanas vai pārveidošanas nolūkā, vai arī, ja tas citādi atļauts atbilstīgi Direktīvai 91/477/EEK, kā tā grozīta ar šo direktīvu. Nebūtu arī jāliedz tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem rīkoties ar šādiem šaujamieročiem, būtiskām daļām un munīciju gadījumos, uz kuriem neattiecas Direktīva 91/477/EEK, kā tā grozīta ar šo direktīvu, piemēram, ja šaujamieroči, būtiskas daļas un munīcija tiek eksportēti ārpus Savienības vai arī ieročus paredz iegādāties bruņotie spēki, policija vai valsts iestādes.
- (19) Tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem būtu jāspēj atteikties veikt jebkādus aizdomīgus darījumus, kas saistīti ar vienā veselumā apvienotas munīcijas vai munīcijas lādiņu sastāvdaļu iegādi. Darījumu var uzskatīt par aizdomīgu, ja, piemēram, tas ir saistīts ar daudzumu, kas nav raksturīgs paredzētajai privātajai lietošanai, vai ja pircējs nepārzina munīcijas lietošanu, vai ja pircējs uzstāj uz norēķināšanos skaidrā naudā, vienlaikus nevēlēdamies uzrādīt savu identitāti apliecinošu dokumentu. Tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem arī būtu jāspēj ziņot par šādiem aizdomīgiem darījumiem kompetentajām iestādēm.
- (20) Pastāv liels risks, ka akustiskie ieroči un citu tipu tukšo patronu ieroči tiek pārveidoti par reāliem šaujamieročiem. Tādēļ ir svarīgi risināt problēmu par šādu pārveidoto šaujamieroču izmantošanu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, jo īpaši iekļaujot tos Direktīvas 91/477/EEK darbības jomā. Turklāt, lai novērstu risku, ka trauksmes un signālieročus izgatavo tā, lai tos varētu pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izviesšanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā, Komisijai būtu jāpieņem tehniskās specifikācijas, lai nodrošinātu, ka tos nav iespējams šādi pārveidot.
- (21) Ņemot vērā augsto risku, ka neatbilstīgi dezaktivēti šaujamieroči var tikt reaktivēti, un lai uzlabotu drošību visā Savienībā, šādi šaujamieroči būtu jāiekļauj Direktīvas 91/477/EEK darbības jomā. Būtu jāparedz tāda dezaktivētu šaujamieroču definīcija, kas atspoguļo vispārīgos šaujamieroču dezaktivēšanas principus, kuri noteikti Protokolā par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas pievienots Padomes Lēmumam 2014/164/ES⁽¹⁾, ar ko minēto Protokolu transponē Savienības tiesiskajā regulējumā.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2014/164/ES (2014. gada 11. februāris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (OV L 89, 25.3.2014., 7. lpp.).

- (22) Militārai lietošanai paredzēti šaujamoči, piemēram, AK47 un M16, kas aprīkoti ar selektīvu šaušanas funkciju un ko iespējams manuāli regulēt, izvēloties starp automātisku un pusautomātisku šaušanas opciju, būtu jāklasificē kā A kategorijas šaujamoči un tāpēc būtu jāaizliedz to izmantošana civilā lietošanā. Ja tie pārveidoti par pusautomātiskiem šaujamočiem, tie būtu jāklasificē A kategorijas 6. punktā.
- (23) Dažus pusautomātiskos šaujamočus var viegli pārveidot par automātiskiem šaujamočiem, tādējādi radot draudus drošībai. Pat ja tie netiek šādi pārveidoti, daži pusautomātiskie šaujamoči varētu būt ļoti bīstami, ja to ietilpība patronu skaita ziņā ir augsta. Tādēļ pusautomātiskos šaujamočus ar piestiprinātu lādējamo ierīci, kas dod iespēju izšaut daudzas patronas, kā arī pusautomātiskos šaujamočus apvienojumā ar noņemamu lādējamo ierīci ar augstu ietilpību būtu jāaizliedz izmantot civilā lietošanā. Tikai tas vien, ka ir iespējams garstobra šaujamočiem piestiprināt lādējamo ierīci ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas, un īsstobra šaujamočiem – 20 patronas, nenosaka šaujamoču klasifikāciju konkrētā kategorijā.
- (24) Neskarot atļauju atjaunošanu saskaņā ar Direktīvu 91/477/EEK, pusautomātiskie šaujamoči, kuros izmanto patronas, kam uzsiens notiek pa patronas apmales kapseli, tostarp 22. vai mazāka kalibra šaujamoči, nebūtu jāklasificē A kategorijā, ja vien tie nav pārveidoti no automātiskiem šaujamočiem.
- (25) Direktīvas 91/477/EEK noteikumi par Eiropas šaujamoču apliecību kā galveno dokumentu, kāds šaušanas sportistiem un citām personām, kam piešķirtas atļaujas saskaņā ar minēto direktīvu, vajadzīgs viņu attiecīgo darbību veikšanai, būtu jāuzlabo, iekļaujot tās attiecīgajos noteikumos atsauci uz šaujamočiem, kas klasificēti A kategorijā, neskarot dalībvalstu tiesības izvēlēties piemērot stingrākus noteikumus.
- (26) Direktīvai 91/477/EEK nebūtu jāattiecas uz priekšmetiem, kam ir šaujamoča fiziskais izskats ("kopija"), bet kuri ir izgatavoti tā, lai tos nevarētu pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā.
- (27) Ja dalībvalstīs ir tiesību akti, ar kuriem reglamentē antīkos šaujamočus, uz šādiem ieročiem Direktīva 91/477/EEK neattiecas. Tomēr antīku šaujamoču reprodukcijām nav tik augsta vēsturiskā nozīme un spēja izraisīt interesi, un tās iespējams izgatavot ar moderniem paņēmieniem, kas uzlabo to ilgdurīgumu un precizitāti. Tāpēc šādas reprodukcijas būtu jāiekļauj Direktīvas 91/477/EEK darbības jomā. Direktīva 91/477/EEK nav piemērojama citiem izstrādājumiem, piemēram, gaisa šautenēm, kas neatbilst šaujamoču definīcijai un tāpēc netiek reglamentēti ar minēto direktīvu.
- (28) Lai uzlabotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, būtu lietderīgi, ja Komisija varētu novērtēt, kādi elementi ir vajadzīgi sistēmai, kas atbalstītu apmaiņu ar šādu informāciju, kura glabājas dalībvalstu datorizētajos datu reģistros, tostarp iespējamību ļaut dalībvalstīm piekļūt šādi sistēmai. Minētā sistēma var izmantot ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 ⁽¹⁾ izveidotās Iekšējā tirgus informācijas sistēmas (IMI) moduli, kas īpaši pielāgots šaujamočiem. Šādu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 ⁽²⁾ paredzētajiem datu aizsardzības noteikumiem. Ja kompetentajai iestādei nepieciešama piekļuve tās personas sodāmības reģistra ierakstiem, kura iesniedz pieteikumu, lai saņemtu šaujamoča iegādes vai glabāšanas atļauju, minētajai iestādei vajadzētu būt iespējai attiecīgo informāciju saņemt saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI ⁽³⁾. Komisijas veiktajam novērtējumam vajadzības gadījumā varētu pievienot leģislatīva akta priekšlikumu, ņemot vērā esošos instrumentus attiecībā uz informācijas apmaiņu.
- (29) Lai nodrošinātu pienācīgu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, izmantojot elektroniskus līdzekļus, par piešķirtajām atļaujām parvest šaujamočus uz citu dalībvalsti un par atteikumiem piešķirt atļauju iegādāties vai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

glabāt šaujāmieročus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz tādu noteikumu pieņemšanu, kas ļautu dalībvalstīm radīt šādu informācijas apmaiņas sistēmu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

- (30) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾.
- (31) Šī direktīva ievēro pamattiesības un principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (32) Personas datu apstrādei saistībā ar Direktīvu 91/477/EEK būtu jāpiemēro Regula (ES) 2016/679. Ja saskaņā ar Direktīvu 91/477/EEK savāktus personas datus apstrādā, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, iestādēm, kas apstrādā minētos datus, būtu jāievēro noteikumi, kas pieņemti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680⁽³⁾.
- (33) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (34) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 91/477/EEK.
- (35) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī direktīva un Direktīva 91/477/EEK ir to Šengenas *acquis*⁽⁴⁾ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomām, kas minētas Padomes Lēmuma 1999/437/EK⁽⁵⁾ 1. pantā.
- (36) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī direktīva un Direktīva 91/477/EEK ir to Šengenas *acquis*⁽⁶⁾ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomām, kas minētas Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK⁽⁷⁾ 3. pantu.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁷⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

- (37) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī direktīva un Direktīva 91/477/EEK ir to Šengenas *acquis* ⁽¹⁾ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomām, kas minētas Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ⁽²⁾ 3. pantu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 91/477/EEK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “šaujmierocis” ir jebkurš pārnēsājams ierocis ar stobru, kurš šaujampulvera iedarbības rezultātā raida, ir paredzēts vai var tikt pārveidots, lai raidītu šāviņu, lodi vai lādiņu, izņemot gadījumus, kad tas ir izslēgts no minētās definīcijas kāda I pielikuma III daļā uzskaitītā iemesla dēļ. Šaujmieroči ir klasificēti I pielikuma II daļā.

Priekšmetu uzskata par tādu, ko iespējams pārveidot, lai tas šaujampulvera iedarbības rezultātā raidītu šāviņu, lodi vai lādiņu, ja:

- a) tam ir šaujmieroča izskats; un
- b) sakarā ar tā konstrukciju vai materiālu, no kura tas izgatavots, to var šādi pārveidot;
- 2) “būtiska daļa” ir stobrs, rāmis, pastobrs, tostarp attiecīgā gadījumā gan augšējais, gan apakšējais pastobrs, slīdnis, cilindrs, sprūds vai aizslēgs, kuri, būdami atsevišķi priekšmeti, ir ietverti to šaujmieroču kategorijā, kam tie ir uzliekami vai uzlikti;
- 3) “munīcija” ir visa patrona vai tās sastāvdaļas, tostarp patronu čaulas, kapsulas, šaujampulveris, lodes vai lādiņi, ko izmanto šaujmieroči, ar noteikumu, ka minētajām daļām attiecīgajā dalībvalstī ir vajadzīga atļauja;
- 4) “trauksmes un signālieroči” ir ierīces ar čaulišu turētāju, kuras paredzētas vienīgi tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehniskas signālmunīcijas izšaušanai un kuras nevar pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā;
- 5) “salūta un akustiskie ieroči” ir šaujmieroči, kas īpaši pārveidoti tikai tukšu patronu izšaušanai, lai izmantotu, piemēram, teātra izrādēs, fotosesijās, filmu un televīzijas ierakstiem, vēsturisku notikumu uzvedumos, parādēs, sporta pasākumos un apmācībā;
- 6) “dezaktivēti šaujmieroči” ir šaujmieroči, kas padarīti neatgriezeniski nelietojami ar dezaktivēšanas palīdzību, nodrošinot, ka visas attiecīgā šaujmieroča būtiskās daļas ir padarītas neatgriezeniski nelietojamas un nenonemamas, neaizvietojamas vai nemoģificējama tādā veidā, kas nodrošinātu iespēju kaut kādā veidā reaktivēt attiecīgo šaujmieroci;
- 7) “muzejs” ir sabiedrībai pieejama un tās attīstību veicinoša pastāvīga iestāde, kura ir atvērta publikai un iegādājas, saglabā, pēta un eksponē šaujmieroņus, to būtiskās daļas vai munīciju vēstures, kultūras, zinātnes, tehnikas, izglītības, mantojuma vai izklaides nolūkos un kuru par tādu ir atzinusi attiecīgā dalībvalsts;

⁽¹⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanu (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

- 8) "kolekcionārs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura mērķtiecīgi vāc un saglabā šaujamieročus, būtiskas daļas vai munīciju vēstures, kultūras, zinātnes, tehnikas, izglītības vai mantojuma nolūkos un kuru par tādu ir atzinusi attiecīgā dalībvalsts;
- 9) "tirgotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kuras arods vai nodarbošanās pilnīgi vai daļēji ir kāda no šādām darbībām:
- a) šaujamieroču vai būtisku daļu izgatavošana, tirdzniecība, maiņa, izīrēšana, labošana, modifikācija vai pārveidošana;
 - b) munīcijas izgatavošana, tirdzniecība, maiņa, modifikācija vai pārveidošana;
- 10) "tirdzniecības starpnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura nav tirgotājs un kuras arods vai nodarbošanās pilnīgi vai daļēji ir kāda no šādām darbībām:
- a) darījumu apspriešana vai organizēšana šaujamieroču, būtisku daļu vai munīcijas pirksanai, pārdošanai vai piegādei;
 - b) šaujamieroču, būtisku daļu vai munīcijas nodošanas organizēšana dalībvalstī, no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti, no dalībvalsts uz trešo valsti vai no trešās valsts uz dalībvalsti;
- 11) "nelikumīga izgatavošana" ir šaujamieroču, to būtisku daļu un munīcijas izgatavošana vai montāža:
- a) no jebkādām nelikumīgā apritē iegūtām šāda šaujamieroča būtiskām daļām;
 - b) bez atļaujas, ko saskaņā ar 4. pantu izsniedz tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā notiek izgatavošana vai montāža; vai
 - c) izgatavošanas laikā nemarkējot šaujamieročus saskaņā ar 4. pantu;
- 12) "nelikumīga aprīte" ir šaujamieroču, to būtisku daļu vai munīcijas iegāde, pārdošana, piegāde, pārvietošana vai pārsūtīšana no vienas dalībvalsts teritorijas vai cauri tās teritorijai uz citas dalībvalsts teritoriju, ja kāda no iesauktajām dalībvalstīm to nav atļāvusi saskaņā ar šo direktīvu vai ja šaujamieroči, būtiskas daļas vai munīcija nav marķēti saskaņā ar 4. pantu;
- 13) "izsekošana" ir šaujamieroču un, ja iespējams, to būtisku daļu un munīcijas sistemātiska izsekošana no ražotāja līdz pircējam, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm atklāt, izmeklēt un analizēt nelikumīgu izgatavošanu un aprīti.

2. Šajā direktīvā persona tiek uzskatīta par tās valsts pastāvīgo iedzīvotāju, kas minēta adresē, kura norādīta oficiālā dokumentā, kurā parādās viņas pastāvīgā dzīvesvieta, piemēram, pasē vai valsts izdotā personas apliecībā, ko saistībā ar iegādi vai glabāšanu pārbaudes nolūkos iesniedz dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai tirgotājam, vai tirdzniecības starpniekam. Ja attiecīgās personas adrese tās pasē vai valsts izdotā personas apliecībā nav norādīta, viņas pastāvīgās dzīvesvietas valsti nosaka, pamatojoties uz jebkuru citu oficiālu dzīvesvietas apliecinājumu, ko par tādu atzīst attiecīgā dalībvalsts.

3. "Eiropas šaujamieroču apliecību" dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pieprasījuma izsniedz personai, kura likumīgi kļūst par šaujamieroča glabātāju un lietotāju. Tās maksimālais derīguma termiņš ir pieci gadi, kuru var pagarināt, un tajā ir II pielikumā izklāstītā informācija. To nevar nodot citai personai, un tajā ieraksta apliecības īpašnieka glabāšanā vai lietojumā esošo šaujamieroču vai šaujamieročus. Tai vienmēr jāglabājas pie personas, kura šaujamieroči lieto, un apliecībā norāda izmaiņas šaujamieroču glabāšanā vai īpašībās, kā arī šaujamieroča nozaudēšanu vai zādzību.;

- 2) direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu:

"2. pants

1. Šī direktīva neskar valstu noteikumu piemērošanu attiecībā uz ieroču nēsāšanu, medībām vai šaušanu mērķī, izmantojot ieročus, kuri ir iegādāti un tiek glabāti likumīgi saskaņā ar šo direktīvu.

2. Šo direktīvu nepiemēro, kad saskaņā ar valstu tiesību aktiem ieročus un munīciju iegādājas vai glabā bruņotie spēki, policija vai publiskās iestādes. To nepiemēro arī sūtījumiem, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/43/EK (*).

(* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/43/EK (2009. gada 6. maijs), ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem (OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp.).;

3) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Attiecībā uz šaujamočiem, kas izgatavoti vai importēti Savienībā 2018. gada 14.septembrī vai vēlāk, dalībvalstis nodrošina, ka jebkurš šāds šaujamierocis vai jebkura būtiska daļa, ko laiž tirgū:

- a) uzreiz pēc izgatavošanas un vēlākais pirms laišanas tirgū vai uzreiz pēc importēšanas Savienībā ir marķēta ar skaidru, neizdzēšamu un unikālu marķējumu; un
- b) uzreiz pēc izgatavošanas un vēlākais pirms tā laišanas tirgū vai uzreiz pēc importēšanas Savienībā ir reģistrēta saskaņā ar šo direktīvu.

2. Panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais unikālais marķējums ietver izgatavotāja nosaukumu vai zīmolu, izgatavošanas valsti vai vietu, sērijas numuru un izgatavošanas gadu, ja tas nav sērijas numura daļa, un, ja tas ir iespējams, modeli. Šī prasība neskar izgatavotāja preču zīmes norādīšanu. Ja būtiska daļa ir pārāk maza, lai to varētu marķēt atbilstīgi šim pantam, tās marķējumā norāda vismaz sērijas numuru, vai burtciparu vai digitālo kodu.

Marķēšanas prasības šaujamočiem vai būtiskām daļām, kam ir īpaša vēsturiska nozīme, nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka katrs pilna munīcija komplekta iepakojums ir marķēts tā, lai norādītu izgatavotāja nosaukumu, partijas (sērijas) identifikācijas numuru, kalibru un munīcijas veidu.

Piemērojot 1. punktu un šo punktu, dalībvalstis var izvēlēties piemērot 1969. gada 1. jūlija Konvencijas par vieglo ieroču marķējuma savstarpēju atzīšanu noteikumus.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, lai brīdī, kad notiek šaujamoča vai tā būtisku daļu nodošana no valdības krājumiem pastāvīgā civilā lietošanā, tās būtu marķētas ar unikālu marķējumu, kā to paredz 1. punkts, kas atļauj identificēt nodošanas vienību.

2.a Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka marķējuma tehniskās specifikācijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 13.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Katra dalībvalsts izveido sistēmu tirgotāju un tirdzniecības starpnieku darbības reglamentēšanai. Šāda sistēma ietver vismaz turpmāk minētos pasākumus:

- a) to tirgotāju un tirdzniecības starpnieku reģistrācija, kuri darbojas minētās dalībvalsts teritorijā;
- b) tirgotāju un tirdzniecības starpnieku darbības licencēšana vai atļaujas izsniegšana minētās dalībvalsts teritorijā; un
- c) attiecīgā tirgotāja vai tirdzniecības starpnieka privātās un profesionālās godprātības un attiecīgās kompetences pārbaude. Juridiskas personas gadījumā pārbauda gan juridisko personu, gan fizisko personu vai personas, kas vada uzņēmumu.”;

b) panta 4. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Minētajā datu reģistrā reģistrē visu informāciju par šaujāmieročiem, kas ir vajadzīga minēto šaujāmieroču izsekošanai un identificēšanai, tostarp:

- a) katra šaujāmieroča tipu, marku, modeli, kalibru, sērijas numuru un marķējumu uz šaujāmieroča rāmja vai pastobra, kas kā unikāls marķējums ir uzlikts saskaņā ar 1. punktu un ir katra šaujāmieroča unikālais identifikators;
- b) būtiskām daļām uzlikto sērijas numuru vai unikālo marķējumu, ja tas atšķiras no marķējuma uz katra šaujāmieroča rāmja vai pastobra;
- c) šaujāmieroča piegādātāju un personu, kuras iegādājas vai glabā šaujāmieroči, vārdus un adreses, kā arī attiecīgo datumu vai datumus; un
- d) šaujāmieroča jebkādu pārveidošanu vai modifikāciju, kā rezultātā mainīta šaujāmieroča kategorija vai apakškategorija, tostarp šaujāmieroča sertificētu deaktivēšanu vai iznīcināšanu, kā arī attiecīgo datumu vai datumus.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestāžu datu reģistros tiek glabāti šaujāmieroču un būtisko daļu reģistra ieraksti, tostarp saistītie personas dati, 30 gadus pēc tam, kad attiecīgie šaujāmieroči vai būtiskās daļas ir iznīcinātas.

Šā punkta pirmajā daļā minētie reģistra ieraksti par šaujāmieročiem un būtiskām daļām, un saistītie personas dati ir pieejami:

- a) iestādēm, kas ir kompetentas piešķirt vai anulēt 6. vai 7. pantā minēto atļauju, vai iestādēm, kas ir kompetentas veikt muitas procedūras, – uz laikposmu līdz 10 gadiem pēc attiecīgo šaujāmieroča vai būtisko daļu iznīcināšanas; un
- b) iestādēm, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana vai saukšana pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpilde, – uz laikposmu līdz 30 gadiem pēc attiecīgā šaujāmieroča vai būtisko daļu iznīcināšanas.

Dalībvalstis nodrošina, ka pēc tam, kad beigušies otrajā un trešajā daļā minētie termiņi, personas datus no datu reģistra dzēš. Tas neskar gadījumus, kad konkrēti personas dati ir nodoti iestādei, kuras kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana vai saukšana pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpilde, un ja tos izmanto šajā konkrētā kontekstā, vai nodoti citām iestādēm ar kompetenci līdzīgos nolūkos, kas paredzēta valsts tiesību aktos. Minētajos gadījumos šādu datu apstrādi, ko veic valsts kompetentās iestādes, reglamentē ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, pilnībā ievērojot Savienības tiesību aktus, jo īpaši par datu aizsardzību.”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Visā savas darbības laikā tirgotāji un tirdzniecības starpnieki uztur reģistru, kurā reģistrē informāciju par katru šaujāmieroči un katru šaujāmieroča būtisku daļu, uz ko attiecas šī direktīva un ko tie saņēmuši vai pārdevuši, iekļaujot ziņas, kas ļauj identificēt un izsekot attiecīgo šaujāmieroči vai būtiskās daļas, jo īpaši tipu, marku, modeli, kalibru un sērijas numuru, un piegādātāju un pircēju vārdus un adreses.

Izbeidzot savu darbību, tirgotāji un tirdzniecības starpnieki nodod minēto reģistru valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par pirmajā daļā paredzētajiem datu reģistriem.

Dalībvalstis nodrošina, ka tirgotāji un tirdzniecības starpnieki, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, bez liekas kavēšanās ziņo valsts kompetentajām iestādēm par darījumiem, kuri saistīti ar šaujāmieročiem vai būtiskām daļām, ka tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem ir elektronisks savienojums ar minētajām kompetentajām iestādēm šādas ziņošanas nolūkiem un ka datu reģistri tiek atjaunināti tūlīt pēc informācijas saņemšanas par šādiem darījumiem.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dalībvalstis nodrošina, ka visus šaujamočus ir iespējams jebkurā brīdī saistīt ar to īpašniekiem.”;

4) direktīvas 4.a pantu aizstāj ar šādu:

“4.a pants

Neskarot 3. pantu, dalībvalstis atļauj iegādāties un glabāt šaujamočus vienīgi personām, kam ir izsniegta atļauja vai, – attiecībā uz šaujamočiem, kurus klasificē C kategorijā – kam šādu šaujamoču iegāde un glabāšana ir īpaši atļauta saskaņā ar valsts tiesību aktiem.”;

5) direktīvas 4.b pantu svīturo;

6) direktīvas 5. un 6. pantu aizstāj ar šādiem:

“5. pants

1. Neskarot 3. pantu, dalībvalstis atļauj šaujamočus iegādāties un glabāt vienīgi personām, kam ir pamatots iemesls un:

a) kam ir 18 vai vairāk gadu, izņemot attiecībā uz medībām vai šaušanai mērķī paredzētu šaujamoču iegādi, kas nav pirkšana, un glabāšanu ar noteikumu, ka šādā gadījumā personām, kas jaunākas par 18 gadiem, ir vecāku atļauja vai arī tās darbojas vecāku uzraudzībā vai tāda pieaugušā uzraudzībā, kuram ir derīga šaujamoča vai medību atļauja, vai arī tās atrodas licencētā vai kā citādi apstiprinātā mācību centrā, un kāds no vecākiem, vai pieaugušais, kam ir derīga šaujamoča vai medību atļauja, uzņemas atbildību par pienācīgu glabāšanu saskaņā ar 5.a pantu; un

b) kas nevarētu apdraudēt sevi vai citas personas, sabiedrisko kārtību vai sabiedrisko drošību; to, ka persona ir bijusi notiesāta par tīšu vardarbīgu noziegumu, uzskata par norādi uz šādu apdraudējumu.

2. Dalībvalstis ievieš uzraudzības sistēmu, kas darbojas pastāvīgi vai periodiski, lai nodrošinātu, ka atļauju izsniegšanas nosacījumi, kas noteikti valsts tiesību aktos, tiek ievēroti visu atļaujas derīguma laiku un ka *inter alia* tiek novērtēta attiecīgā medicīniskā un psiholoģiskā informācija. Konkrētus noteikumus nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Ja kāds no atļaujas nosacījumiem vairs netiek pildīts, dalībvalstis attiecīgo atļauju anulē.

Dalībvalstis nevar aizliegt to teritorijā dzīvojošām personām glabāt citā dalībvalstī iegādātu šaujamočus, ja vien tās neaizliedz tāda paša tipa šaujamoča iegādi savā teritorijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju iegādāties un atļauju glabāt šaujamočus, kas klasificēti B kategorijā, anulē, ja konstatē, ka persona, kurai piešķirta minētā atļauja, nelikumīgi glabā lādējamu ieroci, ko var uzmontēt pusautomātiskam šaujamociem ar patronām, kurām uzsiets notiek pa patronas centrālo kapsulu, vai atkārtotas darbības šaujamociem, kurā:

a) ietilpst vairāk nekā 20 patronu; vai

b) garstobra šaujamoču gadījumā – ietilpst vairāk nekā 10 patronu,

ja vien minētajai personai nav piešķirta atļauja saskaņā ar 6. pantu vai atļauja, kas apstiprināta, atjaunota vai pagarināta atbilstīgi 7. panta 4.a punktam.

5.a pants

Lai mazinātu risku, ka šaujamočiem un munīcijai var piekļūt personas, kurām nav izsniegta atļauja, dalībvalstis izstrādā noteikumus par šaujamoču un munīcijas pienācīgu uzraudzību un noteikumus par pienācīgu glabāšanu drošā veidā. Šaujamoči un munīcija nav viegli pieejami kopā. Pienācīga uzraudzība nozīmē, ka personai, kura likumīgi glabā attiecīgo šaujamočus vai munīciju, ir pār to kontrole to transportēšanas un lietošanas laikā. Šādu pienācīgu glabāšanas apstākļu uzraudzības līmenis atbilst attiecīgo šaujamoču un munīcijas daudzumam un kategorijai.

5.b pants

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad šaujamieroči, būtiskas daļas vai munīcija, kas klasificēti A, B vai C kategorijā, tiek pirkti un pārdoti, izmantojot distances līgumus, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (*) 2. panta 7. punktā, pirms šaujamieroča, būtisko daļu vai munīcijas piegādes vai vēlākais tās laikā tiek pārbaudīta pircēja identitāte, un, ja tas tiek prasīts, šai personai piešķirtā atļauja, šo pārbaudi veicot:

- a) licencētam vai pilnvarotam tirgotājam vai tirdzniecības starpniekam; vai
- b) valsts iestādei vai tās pārstāvim.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

6. pants

1. Neskarot 2. panta 2. punktu, dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai aizliegtu A kategorijā klasificēto šaujamieroču, būtisko daļu un munīcijas iegādi un glabāšanu. Tās nodrošina, ka minētie šaujamieroči, būtiskās daļas un munīcija, kas tiek nelikumīgi turēti, pārkāpjot minēto aizliegumu, tiek konfiscēti.

2. Kritiskās infrastruktūras, kravu komercpārvadājumu, augstas vērtības konvoju un ierobežotas piekļuves telpu drošībai, kā arī valsts aizsardzībai, izglītības, kultūras, pētniecības un vēsturiskiem mērķiem un neskarot 1. punktu, valsts kompetentās iestādes atsevišķos izņēmuma gadījumos pienācīgi pamatotā veidā var piešķirt atļaujas attiecībā uz šaujamieročiem, būtiskām daļām un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja tas nav pretrunā sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai.

3. Dalībvalstis var izvēlēties atsevišķos īpašos izņēmuma gadījumos pienācīgi pamatotā veidā piešķirt kolekcionāriem atļaujas iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ievērojot stingrus nosacījumus attiecībā uz drošību, tostarp to, ka valsts kompetentajām iestādēm tiek pierādīts, ka ir ieviesti pasākumi, lai novērstu jebkādu risku sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, un ka attiecīgie šaujamieroči, būtiskās daļas vai munīcija tiek glabāti atbilstīgi drošības līmenim, kas ir samērīgs ar riskiem, ko radītu neatļauta piekļuve šādiem priekšmetiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka kolekcionāri, kam piešķirta atļauja saskaņā ar pirmo daļu, ir identificējami 4. pantā minētajos datu reģistros. Šādiem kolekcionāriem, kam piešķirta atļauja, ir pienākums uzturēt visu viņu glabāto A kategorijas šaujamieroču reģistru, kurš ir pieejams valsts kompetentajām iestādēm. Dalībvalstis izveido pienācīgu uzraudzības sistēmu attiecībā uz šādiem kolekcionāriem, kam piešķirta šāda atļauja, ņemot vērā visus būtiskos faktorus.

4. Dalībvalstis var atļaut tirgotājiem vai tirdzniecības starpniekiem, tiem veicot savu attiecīgo profesionālo darbību, iegādāties, izgatavot, dezaktivēt, remontēt, piegādāt, nodot un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja ir ievēroti stingri nosacījumi attiecībā uz drošību.

5. Dalībvalstis var atļaut muzejiem iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja ir ievēroti stingri nosacījumi attiecībā uz drošību.

6. Dalībvalstis var atļaut šaušanas sportistiem iegādāties un glabāt pusautomātiskos šaujamieročus, kas klasificēti A kategorijas 6. vai 7. punktā, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) pietiekami novērtēta būtiskā informācija, kas izriet no 5. panta 2. punkta piemērošanas;
- b) sniegts pierādījums, ka attiecīgais šaušanas sportists aktīvi trenējas šaušanas sacensībām vai piedalās šaušanas sacensībās, kuras ir atzinusi attiecīgās dalībvalsts oficiāli atzīta šaušanas sporta organizācija vai starptautiski izveidota un oficiāli atzīta šaušanas sporta federācija; un

- c) tiek sniegta apliecība, ko ir izsniegusi oficiāli atzīta šaušanas sporta organizācija, apstiprinot, ka:
- i) šaušanas sportists ir šaušanas kluba biedrs un vismaz 12 mēnešus tajā regulāri trenējies šaut mērķī; un
 - ii) konkrētais šaujamerocis atbilst specifikācijām, kādas tiek prasītas šaušanas disciplīnai, kuru atzinusi starptautiski izveidota un oficiāli atzīta šaušanas sporta federācija.

Attiecībā uz šaujamerociem, kas klasificēti A kategorijas 6. punktā, dalībvalstis, kuras piemēro militāro sistēmu, kas balstās uz vispārējo iesaukšanu, un kurās aizvadītajos piecdesmit gados pastāvējusi sistēma, ar ko militāros šaujamerocus nodod personām, kas atstāj armiju pēc militārā dienesta pienākumu izpildes, var piešķirt minētajām personām kā šaušanas sportistiem atļauju glabāt vienu šaujameroci, kas lietots obligātā militārā dienesta laikā. Attiecīgā valsts iestāde pārveido minētos šaujamerocus par pusautomātiskajiem šaujamerociem un periodiski pārbauda, ka personas, kas izmanto šādus šaujamerocus, nerada risku sabiedriskajai drošībai. Piemēro pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā izklāstītos noteikumus.

7. Saskaņā ar šo pantu izsniegtās atļaujas periodiski pārskata ne retāk kā reizi piecos gados.”;

7) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktā pievieno šādu daļu:

“Atļaujas glabāt šaujamerocus periodiski pārskata ne retāk kā reizi piecos gados. Atļauju var atjaunot vai pagarināt, ja nosacījumi, pamatojoties uz kuriem tā tika piešķirta, joprojām ir izpildīti.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“4.a Dalībvalstis var izlemt apstiprināt, atjaunot vai pagarināt atļaujas pusautomātiskajiem šaujamerociem, kuri klasificēti A kategorijas 6., 7. vai 8. punktā, attiecībā uz šaujameroci, kas bija klasificēti B kategorijā un likumīgi iegādāts un reģistrēts pirms 2017. gada 13. jūnija, ievērojot pārējos šīs direktīvas nosacījumus. Dalībvalstis turklāt var atļaut šādus šaujamerocus iegādāties citām personām, kurām dalībvalstis ir piešķirušas atļauju saskaņā ar šo direktīvu, kā tā grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/853 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/853 (2017. gada 17. maijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV L 137, 24.5.2017., 22. lpp.).”;

8) direktīvas 8. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja dalībvalsts savā teritorijā aizliedz B vai C kategorijas šaujamerocā iegādi un glabāšanu vai šādi iegādei un glabāšanai piemēro atļaujas saņemšanas procedūru, tā informē pārējās dalībvalstis, kuras par to izdara īpašu ierakstu ikvienā Eiropas šaujamerocū apliecībā, ko tās izdod šādam šaujamerocim, ievērojot 12. panta 2. punktu.”;

9) direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

1. Noteikumi par munīcijas iegādi un glabāšanu ir tādi paši kā noteikumi attiecībā uz tiem šaujamerociem, kuriem munīcija ir paredzēta.

Pusautomātiskajiem šaujamerociem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu, paredzētas lādējamās ierīces, kurās ietilpst vairāk nekā 20 patronu, vai garstobra šaujamerociem paredzētas lādējamās ierīces, kurās ietilpst vairāk nekā 10 patronu, ir atļauts iegādāties tikai personām, kurām ir piešķirta atļauja saskaņā ar 6. pantu vai kuru atļauja ir apstiprināta, atjaunota vai pagarināta saskaņā ar 7. panta 4.a punktu.

2. Tirgotāji un tirdzniecības starpnieki var atteikties veikt jebkādas vienā veselumā apvienotas munīcijas vai munīcijas daļu iegādes darījumus, kurus tie iegādes veida vai mēroga dēļ pamatoti uzskata par aizdomīgiem, un par jebkādiem mēģinājumiem veikt šādus darījumus ziņo kompetentajām iestādēm.”;

10) iekļauj šādus pantus:

“10.a pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ierīces ar čaulīšu turētāju, kuras paredzētas vienīgi tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehniskas signālmunīcijas izšaušanai, nevar pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā.
2. Dalībvalstis klasificē kā šaujāmieročus tādas ierīces ar čaulīšu turētāju, kuras paredzētas vienīgi tukšo patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehniskas signālmunīcijas izšaušanai un kuras var pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā.
3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehniskās specifikācijas visiem Savienībā 2018. gada 14. septembrī vai vēlāk izgatavotiem vai importētiem trauksmes un signālieročiem, lai nodrošinātu, ka tos nevar pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 13.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Komisija pieņem pirmo šādu īstenošanas aktu līdz 2018. gada 14. septembrim.

10.b pants

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde verificē šaujāmieroču dezaktivēšanu, lai nodrošinātu, ka šaujāmieročim veikta modifikācija padara neatgriezeniski neizmantojamas visas attiecīgā šaujāmieroča būtiskās daļas un ka tās ir nenopemamas, neizvietojamas vai nemodificējamas tādā veidā, kas ļautu kaut kādā veidā reaktivēt attiecīgo šaujāmieroči. Dalībvalstis saistībā ar šādu verifikāciju paredz, ka tiek izsniegts sertifikāts un izziņa, kas apliecina šaujāmieroča dezaktivēšanu, un piestiprina skaidri saredzamu attiecīgu marķējumu uz šaujāmieroča.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka dezaktivācijas standartus un metodes, lai nodrošinātu, ka visas attiecīgā šaujāmieroča būtiskās daļas ir padarītas neatgriezeniski neizmantojamas un ir nenopemamas, neizvietojamas vai nemodificējamas tādā veidā, kas ļautu kaut kādā veidā reaktivēt attiecīgo šaujāmieroči. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 13.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
3. Īstenošanas aktus, kas minēti 2. punktā, nepiemēro šaujāmieročiem, kuri dezaktivēti pirms minēto īstenošanas aktu piemērošanas dienas, ja vien minētos šaujāmieročus nepārved uz citu dalībvalsti vai nelaiž tirgū pēc minētās dienas.
4. Dalībvalstis divu mēnešu laikā pēc 2017. gada 13. jūnija var paziņot Komisijai savus valsts dezaktivēšanas standartus un metodes, kas piemēroti pirms 2016. gada 8. aprīļa, pamatojot iemeslus, kāpēc minētie valsts dezaktivēšanas standarti un metodes ir līdzvērtīgi tiem, kurus nodrošina šaujāmieroču dezaktivēšanas tehniskās specifikācijas, kas izklāstītas I pielikumā Komisijas Īstenošanas regulai (ES) 2015/2403 (*), kura ir piemērojama no 2016. gada 8. aprīļa.
5. Ja dalībvalstis sniedz paziņojumu Komisijai saskaņā ar šā panta 4. punktu, Komisija ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc šāda paziņojuma pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izlemj, vai attiecīgie valsts dezaktivēšanas standarti un metodes, kas šādi paziņoti, ir nodrošinājuši, ka šaujāmieroči ir dezaktivēti ar drošības līmeni, kas ir līdzvērtīgs tam, kādu nodrošina šaujāmieroču dezaktivēšanas tehniskās specifikācijas, kas izklāstītas I pielikumā Īstenošanas regulai (ES) 2015/2403, kura ir piemērojama no 2016. gada 8. aprīļa. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 13.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
6. Līdz 5. punktā minēto īstenošanas aktu piemērošanas dienai visi šaujāmieroči, kas dezaktivēti atbilstīgi valsts dezaktivēšanas standartiem un metodēm, ko piemēroja pirms 2016. gada 8. aprīļa, brīdī, kad tos pārved uz citu dalībvalsti vai laiž tirgū, atbilst šaujāmieroču dezaktivēšanas tehniskajām specifikācijām, kas izklāstītas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2403 I pielikumā.
7. Šaujāmieročus, kas dezaktivēti pirms 2016. gada 8. aprīļa saskaņā ar valsts dezaktivēšanas standartiem un metodēm, par kuriem atzīts, ka tie nodrošina drošības līmeni, kas ir līdzvērtīgs līmenim, ko nodrošina šaujāmieroču dezaktivēšanas tehniskās specifikācijas, kas izklāstītas I pielikumā Īstenošanas regulai (ES) 2015/2403, kura

piemērojama no 2016. gada 8. aprīļa, uzskata par deaktivētiem šaujamočiem, tostarp tad, ja tie pārvesti uz citu dalībvalsti vai laisti tirgū pēc 5. punktā minēto īstenošanas aktu piemērošanas dienas.

(*) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2403 (2015. gada 15. decembris), ar ko izstrādā kopīgas pamatnostādnes par deaktivēšanas standartiem un metodēm, lai nodrošinātu, ka deaktivētie šaujamoči tiek padarīti neatgriezeniski neizmantojami (OV L 333, 19.12.2015., 62. lpp.).”;

11) direktīvas III nodaļas nosaukumā vārdu “Kopiena” aizstāj ar vārdu “Savienība”;

12) direktīvas 11. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neskarot 12. pantu, šaujamočus var pārvest no vienas dalībvalsts uz citu tikai saskaņā ar šajā pantā noteikto procedūru. Minēto procedūru piemēro arī attiecībā uz šaujamoču pārvešanu pēc pārdošanas saskaņā ar distances līgumiem, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā.”;

13) direktīvas 12. panta 2. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Neatkarīgi no 1. punkta, mednieki un vēsturisku notikumu atveidotāji attiecībā uz šaujamočiem, kas klasificēti C kategorijā, un šaušanas sportisti attiecībā uz šaujamočiem, kas klasificēti B vai C kategorijā, un šaujamočiem, kas klasificēti A kategorijā, par kuriem atļauja izsniegta saskaņā ar 6. panta 6. punktu vai par kuriem atļauja apstiprināta, atjaunota vai pagarināta saskaņā ar 7. panta 4.a punktu, var bez iepriekšējas atļaujas, kas minēta 11. panta 2. punktā, glabāt vienu vai vairākus šaujamočus ceļojumā caur divām vai vairāk dalībvalstīm, lai veiktu savas plānotās darbības, ar noteikumu, ka:

a) viņiem ir Eiropas šaujamoču apliecība, kurā uzskaitīts šāds šaujamočis vai šaujamoči; un

b) viņi spēj pamatot sava ceļojuma iemeslus, jo īpaši uzrādot uzaicinājumu vai citus pierādījumus paredzētajām medību, mērķi šaušanas vai vēsturisku notikumu atveidošanas darbībām galamērķa dalībvalstī.”;

b) trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Tomēr šo atkāpi nepiemēro ceļojumiem uz dalībvalsti, kura, ievērojot 8. panta 3. punktu, vai nu aizliedz attiecīgā šaujamoča iegādi un glabāšanu vai tai piemēro atļaujas saņemšanu. Šādā gadījumā Eiropas šaujamoču apliecībā īpaši ieraksta attiecīgu paziņojumu. Dalībvalstis var arī atteikties piemērot šo atkāpi attiecībā uz šaujamočiem, kas klasificēti A kategorijā, par kuriem atļauja izsniegta saskaņā ar 6. panta 6. punktu vai par kuriem atļauja apstiprināta, atjaunota vai pagarināta saskaņā ar 7. panta 4.a punktu.”;

14) direktīvas 13. pantā pievieno šādus punktus:

“4. Dalībvalstu kompetentās iestādes, izmantojot elektroniskus līdzekļus, apmainās ar informāciju par atļaujām, kas piešķirtas šaujamoču pārvešanai uz citu dalībvalsti, un ar informāciju par atteikumiem piešķirt atļauju, kā paredzēts 6. un 7. pantā, pamatojot ar drošības iemesliem vai saistībā ar attiecīgās personas uzticamību.

5. Komisija nodrošina sistēmu šajā pantā minētajai informācijas apmaiņai.

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 13.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, nosakot sīki izstrādātu kārtību sistemātiskai informācijas apmaiņai, izmantojot elektroniskus līdzekļus. Komisija pieņem pirmo šādu deleģēto aktu līdz 2018. gada 14. septembrim.”;

15) direktīvas 13.a pantu aizstāj ar šādu:

“13.a pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 13. panta 5. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2017. gada 13. jūnija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. panta 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 13. panta 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

16) iekļauj šādu pantu:

“13.b pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

17) direktīvas 15. panta 1. punktā vārdu “Kopiena” aizstāj ar vārdu “Savienība”;

18) direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

Komisija līdz 2020.gada 14. septembrim un pēc tam reizi piecos gados ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu, tostarp tās noteikumu atbilstības pārbaudi, vajadzības gadījumā pievienojot legislatīvu aktu priekšlikumus, jo īpaši attiecībā uz I pielikumā minētajām šaujamočņu kategorijām un jautājumiem, kas saistīti ar Eiropas šaujamočņu apliecības sistēmas īstenošanu, marķēšanu un jauno tehnoloģiju, piemēram, 3D drukāšanas, QR koda izmantošanas un radiofrekvenciālās identifikācijas (RFID) izmantošanas ietekmi.”;

19) I pielikumu groza šādi:

1) II daļu groza šādi:

a) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“Piemērojot šo direktīvu, šaujamočņus klasificē šādās kategorijās.”;

b) daļas A punktu groza šādi:

i) ievaddaļu svītros;

ii) A kategorijā pievieno šādus punktus:

“6. Automātiski šaujamočņi, kuri ir pārveidoti par pusautomātiskiem šaujamočņiem, neskarot 7. panta 4.a punktu.

7. Jebkuri no turpmāk norādītajiem pusautomātiskajiem šaujamočiem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu:
 - a) ģsstobra Ńaujamoči, ar kuriem var izŃaut vairāk nekā 21 patronu bez pārlādēŃanas, ja:
 - i) lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 20 patronas, ir daļa no minētā Ńaujamoča; vai
 - ii) Ńaujamočim ir pievienota noņemama lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 20 patronas;
 - b) garstobra Ńaujamoči, ar kuriem var izŃaut vairāk nekā 11 patronas bez pārlādēŃanas, ja:
 - i) lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas, ir daļa no minētā Ńaujamoča; vai
 - ii) Ńaujamočim ir pievienota noņemama lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas.
 8. Pusautomātiski garstobra Ńaujamoči (t. i., Ńaujamoči, ko sākotnģji bija paredzģts izmantot balstā pret plecu), kuru stobrus saliekot vai sabģdot vai kuru stobrus noņemot bez darbarģku izmantoŃanas, tos var saģsināt lģdz garumam, kas nepārsniedz 60 cm, nezaudģdot to funkcionalģtāti.
 9. JebkurŃ Ńģs kategorģjas Ńaujamoģis, kas ir pārsnģdots par ieroci tukŃu patronu, kairinoŃu vielu, citu aktģvu vielu vai pirotehnģsku patronu izŃauŃšanai vai pārsnģdots par salģta vai akustģsko ieroci.”;
- iii) B kategorģju aizstāģ ar Ńādu:

“B kategorģja – Ńaujamoči, par kuriem jģsaņem atļauģa

1. Pārlādģjami ģsstobra Ńaujamoči.
2. VienŃģvģiena ģsstobra Ńaujamoči ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu.
3. VienŃģvģiena ģsstobra Ńaujamoči, kuru kopģjais garums ir mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas apmales kapseli.
4. Pusautomātiski garstobra Ńaujamoči, kuru lādģjamā ierģcģ un patronu nodalģjumā kopā var bģt vairāk nekā trģs patronas Ńaujamočiem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas apmales kapseli, un vairāk nekā trģs, bet mazāk nekā dģvpadsmit patronas Ńaujamočiem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu.
5. Pusautomātiski ģsstobra Ńaujamoči, kuri nav uzskaitģti A kategorģjas 7. punkta a) apakŃpunktā.
6. Pusautomātiski garstobra Ńaujamoči, kas uzskaitģti A kategorģjas 7. punkta b) apakŃpunktā un kuru lādģjamā ierģcģ un patronu nodalģjumā kopā nevar bģt vairāk nekā trģs patronas, ja lādģjamā ierģce ir noņemama vai ja nav skaidrs, ka ieroci ar parastģiem darbarģkiem nevar pārsnģdot par ieroci, kura lādģjamā ierģce un patronu nodalģjums var kopā saturģt vairāk nekā trģs patronas, kā norādģts A kategorģjas 7. punkta b) apakŃpunktā.
7. Pārlādģjami un pusautomātģskie garstobra Ńaujamoči ar gludu stobru, kura garums nepārsniedz 60 cm.
8. JebkurŃ Ńģs kategorģjas Ńaujamoģis, kas ir pārsnģdots par ieroci tukŃu patronu, kairinoŃu vielu, citu aktģvu vielu vai pirotehnģsku patronu izŃauŃšanai vai pārsnģdots par salģta vai akustģsko ieroci.
9. Pusautomātģski Ńaujamoči civģlai lietoŃanai, kuri atģģdģina ierocģus ar automātģskģiem mehģnģsmģiem un kuri nav iekļautģ A kategorģjas 6., 7. vai 8. punktā.”;

iv) C kategorģju aizstāģ ar Ńādu:

“C kategorģja – Ńaujamoči un ieroci, kas jģdeklarģ

1. Pārlādģjami garstobra Ńaujamoči, kas nav uzskaitģti B kategorģjas 7. punktā.
2. VienŃģvģiena garstobra Ńaujamoči ar vģtģstobru.
3. Pusautomātģski garstobra Ńaujamoči, kas nav uzskaitģti A vai B kategorģjā.
4. VienŃģvģiena ģsstobra Ńaujamoči, kuru kopģjais garums nav mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas apmales kapseli.

5. Jebkurš šīs kategorijas šaujameroci, kas ir pārveidots par ieroci tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehnisku patronu izšaušanai vai pārveidots par salūta vai akustisko ieroci.
6. Šaujameroci, kas klasificēti A vai B kategorijā, vai šajā kategorijā, kuri ir deaktivēti saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) 2015/2403.
7. Vienšāvienu garstobra šaujameroci ar gludu stobru, ko laiž tirgū 2018. gada 14. septembrī vai vēlāk.”;

v) D kategoriju svītro;

c) B punktu svītro;

2) III daļu aizstāj ar šādu:

“III. Piemērojot šo pielikumu, priekšmetus, kas atbilst “šaujameroca” definīcijai, neiekļauj minētajā definīcijā, ja tie:

- a) ir paredzēti trauksmes, signalizēšanas, dzīvības glābšanas, dzīvnieku kaušanas, zvejas ar harpūnu vai arī rūpnieciskiem vai tehniskiem nolūkiem, ar noteikumu, ka tos var izmantot tikai minētajiem nolūkiem;
- b) tiek uzskatīti par antīkiem ierociem, ja tie nav iekļauti II daļā izklāstītajās kategorijās un uz tiem attiecas valsts tiesību akti.

Līdz sadarbībai Savienības līmenī dalībvalstis šajā daļā uzskaitītajiem šaujamerociem var piemērot valsts tiesību aktus.”;

20) direktīvas II pielikuma f) punktu aizstāj ar šādu:

“f) paziņojumi:

“Tiesības ceļot uz citu dalībvalsti ar vienu vai vairākiem šajā apliecībā norādītiem šaujamerociem, kas klasificēti A, B vai C kategorijā, piešķir, ja apmeklējamā dalībvalsts ir izsniegusi vienu vai vairākas atbilstīgas iepriekšējas atļaujas. Šādas atļaujas var ierakstīt apliecībā.

Iepriekš minētā iepriekšējā atļauja principā nav vajadzīga tam, lai ceļotu ar šaujameroci, kas klasificēti C kategorijā, lai piedalītos medībās vai vēsturisku notikumu atveidošanas darbībās vai tam, lai ceļotu ar šaujameroci, kas klasificēti A, B vai C kategorijā, lai piedalītos šaušanā mērķī, ar nosacījumu, ka ceļotājam ir šaujameroca apliecība un viņš var pamatot ceļojuma iemeslu.”

Ja dalībvalsts saskaņā ar 8. panta 3. punktu ir informējusi pārējās dalībvalstis, ka dažu B vai C kategorijā klasificētu šaujamerocu glabāšana ir aizliegta vai to glabāšanai ir jāsaņem atļauja, pievieno vienu no šādiem paziņojumiem:

“Ieceļot... (attiecīgā valsts/valstis) ar... (identifikācija) šaujameroci ir aizliegts.”

“Ieceļot... (attiecīgā valsts/valstis) ar... (identifikācija) šaujameroci drīkst tikai tad, ja ir izsniegta atļauja.””.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2018. gada 14.septembrim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai atbilstu Direktīvas 91/477/EEK, kā tā grozīta ar šo direktīvu, 4. panta 3. punktam un 4. panta 4. punktam, līdz 2019. gada 14. decembrim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
3. Kad dalībvalstis pieņem noteikumus saskaņā ar 1. un 2. punktu, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

4. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis attiecībā uz šaujamočiem, kas iegādāti pirms 2018. gada 14. septembra, var līdz 2021. gada 14. martam apturēt prasību deklarēt šaujamočus, kas klasificēti C kategorijas 5., 6. vai 7. punktā.
5. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2017. gada 17. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
C. ABELA

LABOJUMI

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula)

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 95, 2017. gada 7. aprīlis)

Visā regulā:

tekstu: “(ES) 2017/...”

lasīt šādi: “(ES) 2017/625”;

tekstu: “OV L xx, xx.xx.xxxx., xx. lpp.”

lasīt šādi: “OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.”

95. lappusē 135. pantā:

tekstu: “1. Direktīvu 95/46/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (*) piemēro tiktāl, ciktāl informācija, ko apstrādā, izmantojot IMSOC, satur personas datus, kā definēts Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) punktā un Regulas (EK) Nr. 45/2001 2. panta a) punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp).”

lasīt šādi: “1. Direktīvu 95/46/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (1) piemēro tiktāl, ciktāl informācija, ko apstrādā, izmantojot IMSOC, satur personas datus, kā definēts Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) punktā un Regulas (EK) Nr. 45/2001 2. panta a) punktā.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp).”

113. lappusē paraksta daļā:

tekstu: “Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
...”

lasīt šādi: “Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. BORG”;

tekstu: “Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
...”

lasīt šādi: “Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI”.

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 171, 2016. gada 29. jūnijs)

44. lappusē 36. panta 1. punkta d) apakšpunktā:

tekstu: “d) iekļauti etaloni un identificēti to administratori, kas apstiprināti saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru, un identificēti administratori, kuri snieguši apstiprinājumu, vai uzraudzītās vienības, kas sniegušas apstiprinājumu.”

lasīt šādi: “d) iekļauti etaloni, kas apstiprināti saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru, identificēti to administratori un identificēti administratori, kuri snieguši apstiprinājumu, vai uzraudzītās vienības, kas sniegušas apstiprinājumu.”

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV